

БАЦУРА Федір Степанович

відомий подільський педагог-новатор,
ентузіаст юннатівського руху в Україні
та Радянському Союзі в 50-70х роках ХХ ст.,
заслужений вчитель школи Української РСР

З Бенеди преследуем
однодомных из садов, а
из Бенгалии где живет
здесь погорье, Бенеди
Бенеди и Южно-Бенеди 1788
в Японии Терре Бенедиана
Бенеди. Из этих местных
родов настолько, что Бенеди
здесь есть все эти 1788
из Бенедиана есть.

Donec cōg bāidīo
upōndy bār jōc bīg mēmērō;
jō dēs & cōsya cōlēe ; abēdē;
biggabār nā cōrēe iōro tōpē.

Algebra grades were given to
the students at the end of the year.

Josephine left Belvedere
in the afternoon

Bogazkere Dostolu ve İle

Worrell is being sued
over his sex tape day 4

отложил на 26.09.2009 земля 80

Григорий Ильинский
старший повар. Все повара
и служащие ведут

Съезд профсоюзных рабочих съезда рабочих профсоюзов

The results of the experiments are as follows:

1321 B. Кречесов

1 Власноручний запис
Василя Григоровича Кривенка
президента Національної академії
педагогіческих наук України,
академіка Національної академії
наук України, літератора освіти і
науки України в 1999 – 2005 рр.

Федір Степанович Бацуря

**педагог-новатор, науковий кореспондент НДІ педагогіки Української РСР,
ентузіаст юннатівського руху в Україні та СРСР в 30 – 70-х роках.**

(5 травня 1913 року – 31 березня 1982 року)

Федір Степанович Бацуря народився 5 травня 1913 року в селі Вільховець Новоушищького повіту Подільської губернії. З дитинства років захоплювався різноманіттям природи рідного краю. Батьки з раннього дитинства привчали його до праці.

Після закінчення Вільховецької школи (7 класів) в 1930 році сімнацятилітній юнак розпочав трудову діяльність вчителем молодших класів, а згодом викладав природничі дисципліни у сільських школах сусіднього Муровано-Куриловецького району Вінницької області (села Вербовець, Березова та Погоріла), де своїм педагогічним талантом, непересічними організаторськими здібностями і сумлінною творчою працею здобув довір'я і повагу у колег, батьків та місцевого керівництва народів.

Молодий учитель запам'ятався колегам і учням своєю чуйністю та людяністю під час жахливого голоду, коли більшовицькі хлібозаготовачі витрусили в місцевих селян все до останньої зернини, але не зуміли конфіскувати у школі насіннєвий фонд дослідних ділянок, урожай з яких він приспав на майбутнє і зумів приховати від тих горе-активістів. Цим насінням таємно від влади Федір Степанович рятував від

В історії наукових руських заломів спорину, написані країнами бремельської діаспори. Автором таких спорин є Регір Степанович Бодура. Протягом багатьох років сільський бремельський погодав творі зусилля для розроблення і впровадження біасної носени висадження діаспори. Різ арудно бремеля-новатора є наукові спорення поганської матеріальної бази для проведення господарчої подоли усіх, зразкова павловсько-гослівська гільдія, мікроне, краєзнання, мікрофірма, Великого землемірства Регір Степанович надавав спорення освітнього спільному, впровадженю елементів ландшафт-спрійовища, однакової, однакової Земескої класу. Ідея розбудування сільськими, сільськими науковими коопераціями Тристимуту є поганської АРУ України, Ісумській і мікроніжанської поганської погоди висадження насаждів.

Цей наукові матеріали поганського погоди

Б. В. Вербужан

О. А. Драган

голодної смерті своїх знесилених учнів і колег, насипаючи їм беззінні зерна в кишені, або даючи качані кукурудзи, щоб заховали під дитячі сорочки і несли додому, з єдиним до них проханням - з'їсти і нікому про це не розповідати.

Згодом, коли жах сталінського голодомору минув, і люди у селі стали довірливіше говорити поміж собою, виявилося, що відчайдушний молодий педагог таким чином рятував багатьох дітей і своїх колег від неминучої голодної смерті, ризикуючи сам потрапити до рук запопадливих супрапів і бути жорстоко покараним. Та його ніхто не видав!

Працюючи в сільських школах Вінниччини, він одночасно навчався спочатку в Бердичівській педшколі, а згодом - у Кам'янець-Подільському вчительському інституті, але

завершивши освіту і отримавши диплом не встиг, бо на випускні іспити у вузі припав початок Великої Вітчизняної війни.

Через важку хворобу, перенесену у добовоєнні роки, в Червону армію його не мобілізували і участі в бойових діях він не брав, але, ризикуючи життям, вдома змайстрував радіоприймач, писав та поширював листівки і повідомляв фронтові новини «Софінформбюро» односельчанам та євреям, цв'язненим у новоушицькому гетто. Разом з матір'ю таємно допомагав їжею односельчанам-в'язням гетто у селі Каюс, що знаходилося поблизу Дністра, де ледь не потрапив під кулі місцевих поліцай і щодом врятувався від розстрілу. Та його ніхто не зрадив, не спокусився на німецькі гроші і не видав!

Після вигнання фашистських окупантів з Поділля знову продовжував педагогічну працю на Вінниччині в Мурівано-Куриловецькому районі, де в 1944-1947 роках в умовах голоду та злиднів навчав школярів біології і очолював школу в селі Погоріла (нині Дружба) до повернення у рідне село.

В 1947 - 1975 роках Федір Степанович працював учителем біології Вільховецької середньої школи Новоушицького району Хмельницької області, де сповна розкрився його творчий

Бацуря Федір Степанович - земляк і відома людина
в Хмельницькому краї, педагог-новатор.
Федір Степанович любив і шанував природу і навчав це усіх
своїх вихованців. Не дивлячись на те, що він жив і працював
у сільській Вілховецькій школі Нововолинського району, Федора
Степановича педагогічна громадськість України і світу
Радянського Союзу, а навіть Вілховецька школа носить його
ім'я.

Оңдағандағы табиғаттың мөндеуінен жаңа мәдениеттегің көзқарасынан
жариялана.

Голубева
Голубра Ф. С. обираясь делегатом Всесоюзного и Революционного
Бийческих 3-39 гг. За своего звания и заслуги орденом Ленина.
нагородженей орденом Ленина.
Все члены оргкомитета участники, и персонально

нагороджений зразком
Бацуря Р.С. був неодноразовим учасником і переможцем
народно-збройарських змагань і нагороджений Золотими
 медалями.

Більшість року, але під час області і його вихованців
шанують пам'ять про боротьбу Азєновська — героя чиності,
більшості під час під час до 1990-го були старі вихованці
Азєновської школи, які заснували вихованців

Свищевскіе російскіе планы до 1790-х годовъ были составлены
членомъ Академии наукъ Российской Императорской Академией наукъ Федоромъ
Степановичемъ Кузнецукомъ въ 1790 году. Въ 1790 году Кузнецукъ былъ избранъ членомъ Академии наукъ Российской Императорской Академией наукъ Федоромъ Степановичемъ Кузнецукомъ въ 1790 году.

Хай наступні покоління підтриміть і збережуть пам'ятку
забуватого про 1849 рік подвигу Федора Степановського.

Когиціній завідуючий
Хмельницької обласної (1965-1987 рр.),
поселений земляком області,
Заслужений працівник освіти України

Берн B.M. Maiorova

Когиніч зас. завідуючою облно, зас. магазину
міха обслуговування освіти (1965-1994р),
російські ветерани України,
біженців освіти України

Stur T. J. Coraageo

педагогічний і науковий талант, вчительський хист. Тут прийшли до нього авторитет та визнання на всесоюзному рівні, здобуті самовідданою і плідною працею.

Він був педагогом-новатором, який сповідував комплексний підхід у навчанні і вихованні дітей. Буучи гармонійно розвинутим, посилено займаючись самоосвітою, творчо застосовуючи спадщину відомих педагогів, створив власну ексклюзивну модель викладання біології в середній школі.

Суть її полягала у різноманітті форм викладання матеріалу на уроках для активізації пізнавальної діяльності, використанні чисельної наочності, виготовленої власноруч та разом з учнями, запровадженні рейтингового методу оцінювання знань під час уроку і системи бонусів за позакласну роботу, створені умов для практичної самостійної діяльності учнів та використанні комплексу додаткових заходів для засвоєння набутого знання, практичних навичок і умінь в урочний та позаурочний час.

Значне місце відводилося й самооцінюванню і усвідомленню кожним учнем реального рівня своїх знань. Всі учні намагались вірно оцінити свої успіхи за урок. Кожну відповідь відмінників на уроці біології, а особливо, коли з учительських вуст ще й звучало: «Слава праці!», усі, хто тимчасово посів місце за партою «двійочників», негайно встановували її встановленням і членою та уважно слухали стоячи. Федір Степанович був дуже винахідливий і завжди знаходив багато різноманітних і радикальних методів педагогічного впливу та дієвих моральних стимулів, які використовував для засвоєння знань і покращення успішності своїх учнів та досягнення ефективності їх виховання.

Завдяки його ентузіазму, таланту художника, захопленню фото- і радіосправою та майстерному володінню різними інструментами, для навчання та позакласної роботи в школі був створений перший на Хмельниччині зразковий біологічний кабінет, гурток юних натуралистів з різними секціями, функціонувала теплиця і парники, де діти вирощували розсаду овочів, квітів і ранню городину. Була й шкільна міні-ферма з утриманням хутрових звірів, крільчатник, пасіка, різноманітні дослідні ділянки. На двогектарний площа розміщувався сад, польова, овочева та кормова сівозміни, виноградник та ягідник, де учні під керівництвом учителя навчалися агротехніки вирощування плодово-ягідних, зернових і технічних культур та закладали наукові експерименти за завданнями науковців.

Кожного п'ятикласника Федір Степанович наділяв персональною ділянкою землі, на якій той щорічно, аж до закінчення школи, висаджував та ретельно доглядав різні

Пір Базури Федора Семановича річного почу вчителю біології і натуралістичним напрестолом
зім'ї в області до чих пір не було. Че є мону сбережувати, оскільки навчав у віковечніх
середніх школах у 1964-66 роках, безпосередно після здання, а з 1985 до 2005 року керував осідком області
(один із дистриктів, а з 1993 р. - начальник управління). Він разом з учнями збирало сировину у школі зупинив
дендропарк і непрервно зупинив функцію; зберігши маси, розаріси, хвістовий вузький, температурно-органіческо-
хінологічний курдіжом тощо, організовував працюючу роботу на навчально-дослідних ділянках.
Все це було і зднова видоглину і було засноване на підприємстві, до того ж - власного навчання, яке зупинялося, яке зупинялося,
спонукало до відкриття, тому і не рівно, що у першій зім'ї школі, якіх навчав федір Семанович і
зберігши після зупинку середніх, здобувши предметом піза біології, а велика кількість випускників школи джинсами
біології, отримуючи різних вузів і самі вчителів біології у різних школах області, тоді професійні сиреву свого Чигири.
Тому вважаю, зрештою базури Ф.С., його педагогічної роботи, впровадження країнської прозолів його віорих
достижень у практику педагогічної роботи має бути одним із важливих напрямів зусилля всіх учителів біології, одним із
напрямів їх розвитку зростання.

Федір (Б.І. Воргенич)
Начальник одн. управління осідків і курдіжів 1993-2005 рр.,
дистриктний начальник осідків Чигири.

рослині, досліджував і експериментував під його пильним керівництвом та привчався до землеробської праці.

Уся площа шкільної навчально-дослідної ділянки була завжди у відмінному стані, адже він домагався, щоб юні дослідники завжди сумісно працювали на землі, старалися доглядати кожну рослину і збирати гарний урожай. Буль-які прояви ледарства окремих учнів негайно «лікувались» грізним поглядом та переконливим суворим, або дотепним словом Федора Степановича, що закарбовувалось у їхній юній пам'яті на все життя. У нього було цілковите взаєморозуміння зі школярами і їх батьками, адже ті дуже добре його знали, мали до нього велику повагу, довір'я і в усій його педагогічній діяльності завжди підтримували.

На пришкільній території в дендропарку діти вчилися елементам ландшафтного дизайну і займалися інтродукцією

рослин. Виробнича практика учнів продовжувалася на полях і тваринницьких фермах місцевого сільгоспідприємства - колгоспу ім. С.М.Кірова.

Вільховецька середня школа потопала в квітучих садах, зелені газонів, декоративних кущів і дерев дендропарку та пахучих барвистих квітах, висаджених і доглянутих дбайливими руками школярів та їх Учителя.

Він завжди дбав про здоров'я дітей. В теплу пору року значну частину уроків і поvaklasnoї роботи проводив на свіжому повітрі в обладнаних лавах «зелених класах» під великим розлогим кастаном, який заглядав своїм гіллям та листям у вікна кабінету біології, або на галявині, оточений високими деревами і великими декоративними кущами дендропарку, що межував з дослідними ділянками.

Раціонально поєднуючи уроки біології з гуртковою юннатівською роботою та творчою працею на навчально-дослідних ділянках, Ф.С. Іацура домагався високих результатів навчання і виховання школярів, завдяки чому став носієм передового педагогічного досвіду, до якого з різних шкіл Хмельницького йхали вчитись учителі біології та педагоги-ентузіасти юннатівської роботи. Ще на початку 50-х років він став визнаним лідером юннатівського руху в Україні - 450 юних міщурінців у рідній Вільховецькій школі в 1952-1953 навчальному році він учив творчо досліджувати й експериментувати, виховував і привчав до сумлінної та високорезультативної землеробської праці.

Дитяча дослідницько-експериментальна робота і сільськогосподарська праця на шкільних дослідних ділянках були важливим складовим елементом, задуманої й організованої ним у ті роки в школі, надзвичайно ефективної та дієвої системи трудового виховання і профорієнтації школярів.

Республіканська і Хмельницька обласна станції юннатів підтримували його подвижницьку науково-педагогічну творчість та ентузіазм, з яким він реалізовував задумані ідеї, стимулювали і ставили його у приклад іншим колегам.

У серпні 1955 року під час Республіканського з'їзду юннатів України та виставки дитячих робіт з біології в м. Києві Федір Степанович, його учениця Галина Мацюк і гурток юних натуралистів, представляючи юннатів Хмельницького, за досягнуті здобутки у праці були нагороджені Почесними грамотами Міністерства освіти УРСР та ЦК ЛКСМ України.

Його учні, юннати і він особисто неодноразово нагороджувались грамотами та цінними подарунками зі столиці.

Вихованці шкільного гуртка юних натуралистів зі своїм керівником Ф.С. Іацурою, представляючи юннатів України, були учасниками Всесоюзної виставки досягнень народного господарства у Москві, де їх працю гідно оцінили і нагородили золотими медалями ВДНХ СРСР за високі досягнення в агротехніці вирощування і створенні нових гібридів зернових культур.

Завдяки Федору Степановичу і його невтомній подвижницькій праці, Вільховецька середня школа привабливий час була базовою для проведення обласних і регіональних семінарів та нарад з вивчення

сучасних методів викладання біологічних дисциплін і організації юннатівської роботи.

Він як передовий учитель часто ділився набутим досвідом роботи з колегами під час різноманітних педагогічних заходів, а його доповідь «Активізація навчального процесу на уроках біології» на VII обласних педагогічних читаннях в 1960 році була визнана в числі найкращих і Хмельницький обласний відділ народної освіти та Інститут уdosконалення вчителів опублікували її як статтю у збірці «З досвіду роботи вчителів шкіл області». У ній висвітлювався досвід роботи дев'яти кращих вчителів Хмельниччини по уdosконаленню методів навчання та піднесення ефективності уроку у світлі вимог Закону про передувову системи народної освіти.

Непересічні здобутки та досвід його учительської праці у ті роки широко пропагувались педагогічною пресою і освітянським керівництвом на Хмельниччині, в Україні та на Всесоюзному рівні.

Ф.С. Бащура плідно займався науковою діяльністю. У вересні 1959 року колегія Міністерства освіти УРСР затвердила його науковим кореспондентом Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР. Він був автором низки наукових статей з проблем викладання біології, учасником багатьох наукових і науково-практичних конференцій, засідань секцій біологічних наук НДІ педагогіки. В 1961 році доповідь Федора Степановича на республіканських педагогічних читаннях у Тернополі була визнана найкращою і відзначена першою премією.

В 1964 році видавництво «Радянська школа» у харківській друкарні опублікувало його монографію «Метод бесіди як засіб активізації пізнавальної діяльності учнів на уроках ботаніки» загальним тиражем 4,5 тис. примірників, котру й нині можна зустріти у бібліотеках навчальних закладів України.

У молоді роки Федір Степанович мріяв стати науковцем, адже мав до цього неабиякі здібності й хист. Поряд з учителюванням він писав кандидатську дисертацію, яку не зміг захистити й отримати науковий ступінь, бо не мав докumenta про вищу освіту, адже війна та голодні і злиденні післявоєнні роки перервали навчання і він, батько трьох дітей, щоденно присвячуєчи себе роботі у школі, не зміг знайти вільний час для закінчення вузу і не встиг отримати інститутського диплому.

Ф.С. Бащура відзначався надзвичайно високою працевдатністю, тривалий час працював без відпусток і вихідних. Школа була для нього змістом життя і заради неї та її учнів він усвідомлено йшов на

самопожертви, хоч би як пафосно це не звучало сьогодні.

Прагнучи залишатись учителем біології і повноцінно займатись улюбленою справою, він знаходив мотиви і усвідомлено уникав членства в КПРС з її мізерною квотою для інтелегенції та управлінської кар'єри. Його тверда життєва позиція сприймалася з розумінням і повагою, а самовіддана й плідна учительська праця заслужено шанувалась дорослими і юними земляками, колегами у школі і регіоні та освітянськими керівниками різних рівнів.

Про високий тривалий авторитет Ф.С. Іацури свідчить той факт, що педагоги Хмельниччини двічі обирали його делегатом з'їзду вчителів - республіканського (1959) і всесоюзного (1968). На з'їзді вчителів України він виступав з доповіддю про роботу педагогічних колективів освітніх закладів Поділля. Неодноразово представляв свої здобутки і педагогів-натуралистів Хмельниччини на всеукраїнських та всесоюзних юннатівських форумах, де їх гідно оцінювали колеги, керівники партійних і радянських органів.

За видатну діяльність в області розвитку народної освіти Президія Верховної Ради УРСР в 1956 році присвоїла Ф.С. Іацури звання Заслуженого вчителя школи Української РСР, а за особливі заслуги у навчанні і вихованні підростаючого покоління Указом Президії Верховної Ради СРСР в 1960 році він був удостоєний найвищої у той час державної відзнаки Радянського Союзу - ордена Леніна. Було на його рахунку ще багато й інших державних і галузевих нагород.

Нагороджений Федір Степанович також дуже поважною серед освітян галузевою відзнакою - медаллю імені А.С. Макаренка. Але найвищою нагородою для нього були його учні зі знаннями і школою життя, отриманими від Учителя, які з року в рік та поколінням училися у Ф.С. Іацури, виходили за поріг рідної школи і на завжди зберігали у своїх серцях та пам'яті все те, чого зуміли у нього навчитись.

Багатьом учням він прищепив любов до природи, медицини, біології, педагогіки, сільського господарства і творчої праці, навчив їх цілеспрямовано досліджувати та експериментувати, виховав у них почуття обов'язку і відповідальності за доручену або довірену їм справу. Завдяки багаторічній кропіткій праці Федора Степановича і багатьох його колег-сподвижників протягом 60-70-х років у Вільховецькій середній школі була створена добротна навчально-матеріальна база, котра забезпечувала отримання учнями ґрунтовних якісних

знань і навичок праці в рослинництві, садівництві, тваринництві, механізації та дослідницько-експериментальній діяльності, їх професійну орієнтацію, усвідомлений видір і наполегливі здобуття, обраних ними аграрних, робітничих, інженерно-технічних, науково-педагогічних та інших професій.

В числі його вихованців - Франц Болеславович Ліпінський, який закінчив Московську сільськогосподарську академію, став доктором сільськогосподарських наук і викладачем цього вузу та Владлен Миколайович Тоцький - доктор біологічних наук, професор Одеського національного університету, Дробик Є.М., Власова В.П., Чайка Т.К., Войтенко С.В., які працювали вчителями біології, Климчук В.В., який в 1992 році став керівником Хмельницької обласної станції юннатів, реорганізованої того ж року в обласний еколого-натуралістичний центр учнівської молоді і понад 20 років поспіль очолив юннатівський рух Хмельниччини та багато інших вихованців, щиро вдячних Учителю за його школу праці і життя.

Значною мірою його праці і науково-педагогічний спадщині здобув язані творці книги «Юннати Хмельниччини», що вистримала два видання, присвorenі ювілеям юннатівського руху в 2000 та 2010 роках і увінчила для педагогів та школярів області й України ім'я і справи уславленого Учителя, його сподвижників-учителів біології та тисяч школярів-активістів юннатівської роботи різних поколінь нашого краю.

Ф.С. Бащура разом з дружиною виховав трьох дітей. Старший син Леонід (13.09.1937 - 30.10.1995р.) пов'язав свою трудову діяльність з радіотехнікою, а донька Євгенія (09.03.1939 - 15.04.2012р.) присвятила своє життя збереженню здоров'я дітей, працюючи у школі-інтернаті на Одещині. Молодший син Олександр (25.01.1950р.н.) зі своєю дружиною продовжив

династію біологів і реалізував мрію свого батька: працював у Чернівецькому державному університеті ім. Юрія Федьковича та науково - дослідному інституті, став кандидатом біологічних наук і автором ряду наукових праць в галузі біології та сільського господарства.

Сьогодні ім'я Федора Степановича Бащури і його плідна праця добре знані й шануються в освітянському середовищі нашого регіону та України, а його монографію «Метод бесіди як засіб активізації пізнавальної діяльності учнів на уроках ботаніки» в липні 2013 року надруковано для вчителів біології повторно в ознаменування 100-ліття від дня народження Учителя.

Його життя і творчу працю колеги й вихованці називали і називають нині педагогічним подвигом, порівнюючи непересічні здобутки у навчанні і вихованні підростаючого покоління, на перший погляд, рядового безпартийного сільського учителя біології та ентузіаста юннатівської дослідницько-експериментальної роботи зі здобутками уславлених педагогів тієї епохи А.С. Макаренка та В.О. Сухомлинського, які були керівниками навчальних закладів і ідеологами комуністичного виховання радянських дітей та мали потужну підтримку державних і партійних органів.

Ф.С. Бащура жив і трудався в епоху будівництва комунізму в СРСР, коли мільйони радянських людей у селах і містах прагнули до кращого, заможнішого та щасливішого життя, щиро вірили і сподівались, що своєю добросовісною та ціарною працею наближають неминучу перемогу Країни Рад і світового пролетаріату над капіталізмом та світле майбутнє для всього людства.

Він чи не єдиний з широковідомих уродженців рідного села Вільховець, який всі зусилля й Богом даний йому талант сповна присвятив народній освіті і рідному краю, де народився, самовіддано і наполегливо працював заради дітей та прожив своє життя достойно у заслужений пошані в односельчан і колег, творив і ростиж юних хліборобів - майбутніх господарів землі, виховував достойних людей.

Земний шлях знаменитого педагога-новатора і ентузіаста юннатівської роботи, котрий служив і залишається слушжити гідним прикладом для інших освітян, завершився 31 березня 1982 року в рідному селі, але славне ім'я Федора Степановича Бащури і світла пам'ять про його невмирущу подвижницьку учительську працю у Вільховецькій середній школі з покоління у покоління свято бережуться і будуть берегтися односельчанами, родиною, колегами, учнями і послідовниками, які сподіваються на продовження його справи.

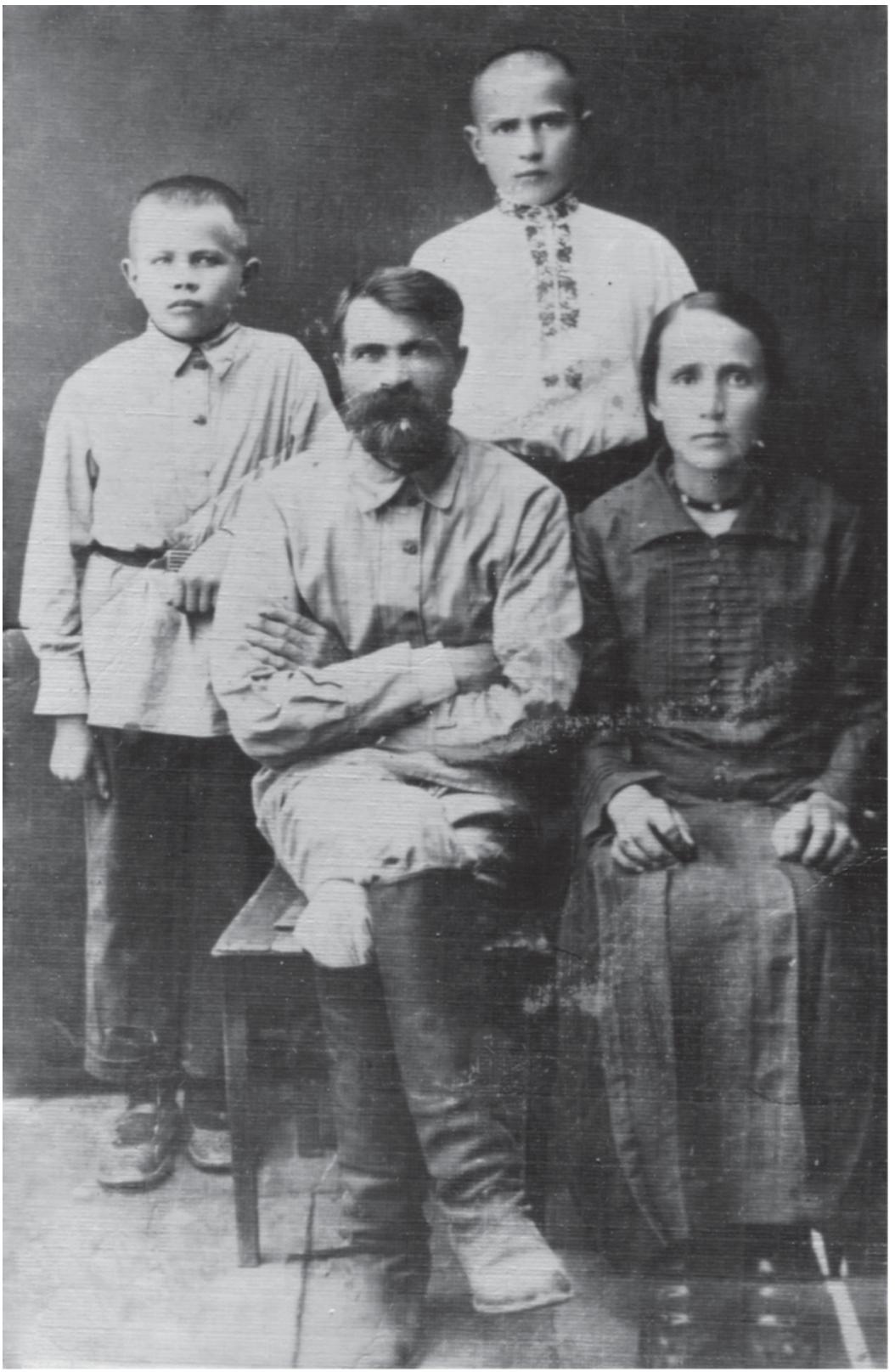
Символічно, що у червні 2013 року під час Всеукраїнського педагогічного практикуму керівників обласних еколого-натуралістичних закладів «Світ творчості» в місті Тернополі, де ще півстоліття тому у 1961 році Ф.С. Бащура ділився з колегами своїми ідеями та досвідом і здобув першу премію на республіканських педагогічних читаннях, його новаторська науково-педагогічна праця та вражаючі результати її

раціональної технології знову стали в епіцентрі уваги і однією із найактуальніших тем цього важливого форуму натуралістів країни, де зайняли гідне місце поряд з іншими педагогічними новаціями, найсучаснішими та інноваційними особистісно-орієнтованими освітніми технологіями ХХІ століття.

В ознаменування 100-ліття від дня народження знаменитого Учителя, його учнями було організовано регіональну науково-практичну конференцію і запропоновано увічнити його ім'я в національній школі. Ця подія та непересічні творчі здобутки його праці широко висвітлювалась у національних та регіональних електронних і друкованих засобах масової інформації

Ідею присвоєння Вільховецькій ЗОШ I-III ст. імені Федора Степановича Бащури, поряд з жителями його рідного села, підтримали столичні науковці, президія Національної академії педагогічних наук України, дирекція Інституту педагогіки і дирекція Національного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді Міністерства освіти і науки України та їх науково-педагогічні колективи, керівництво Хмельницької обласної і Новоушицької районної рад, дирекція Департаменту освіти і науки, молоді та спорту Хмельницької облдержадміністрації, Хмельницький обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, обком профспілок працівників освіти і науки Федерації профспілок України, обласна рада ветеранських організацій України, керівники та працівники ряду обласних освітянських установ і педагогічні колективи навчальних закладів.

Юний Федір Бацура з батьком Степаном Парфентійовичем, матір'ю Олександрою Тихонівною і старшим братом Євгеном (фото кінця 20-х років ХХ ст.)

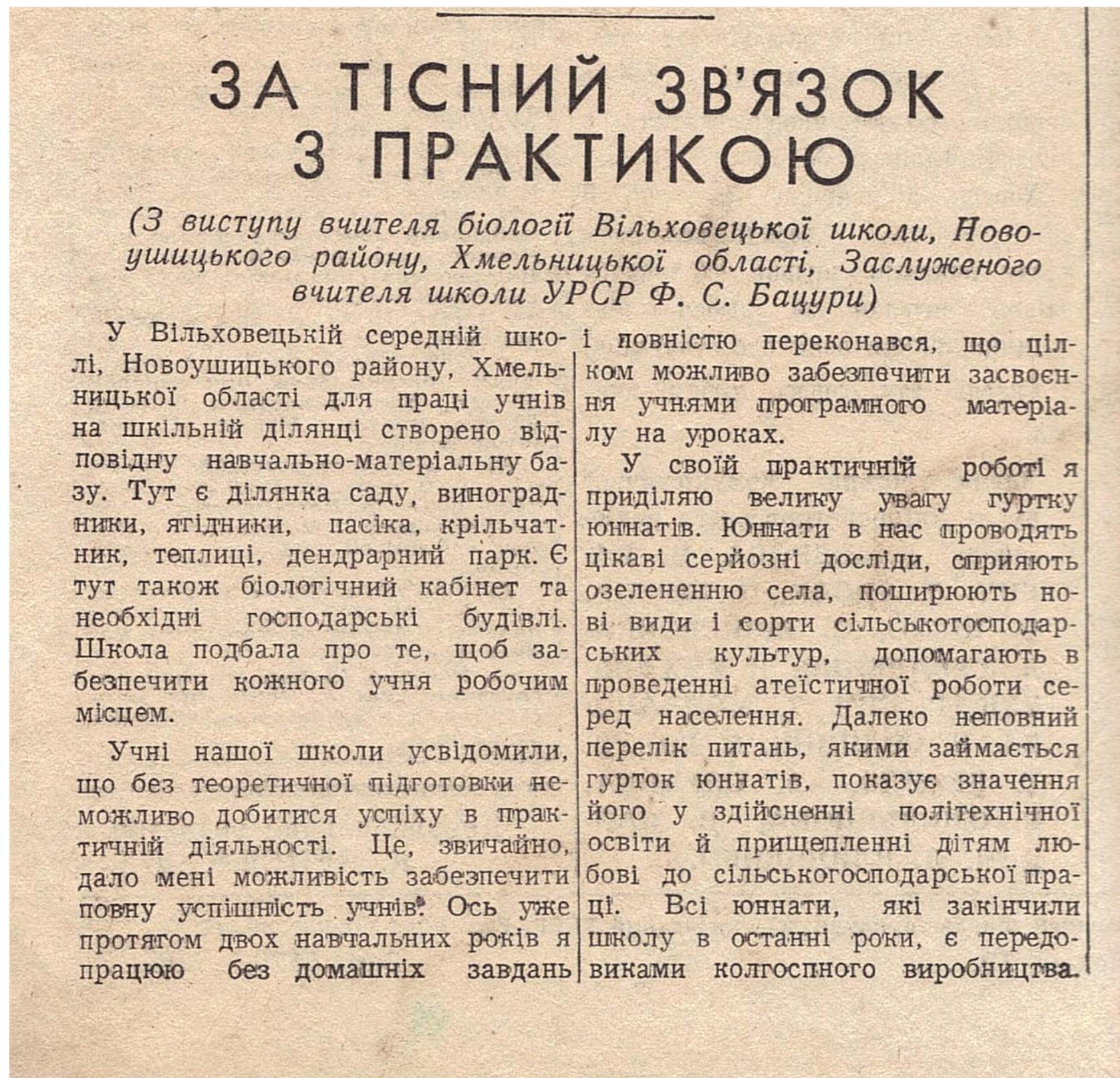
Учитель біології Вільховецької СШ Федір Степанович Бацура з колегами Павлом Якимовичем Яремчуком і Надією Марківною Бацурою та групою школярів-активістів юннатівської роботи у післявоєнні роки

*Делегація педагогів-натуралістів Хмельниччини на Всесоюзний ВДНХ у Москві
(зліва - керівник делегації - Марія Яківна Холевінська, директор обласної станції юннатів у 60-х роках)*

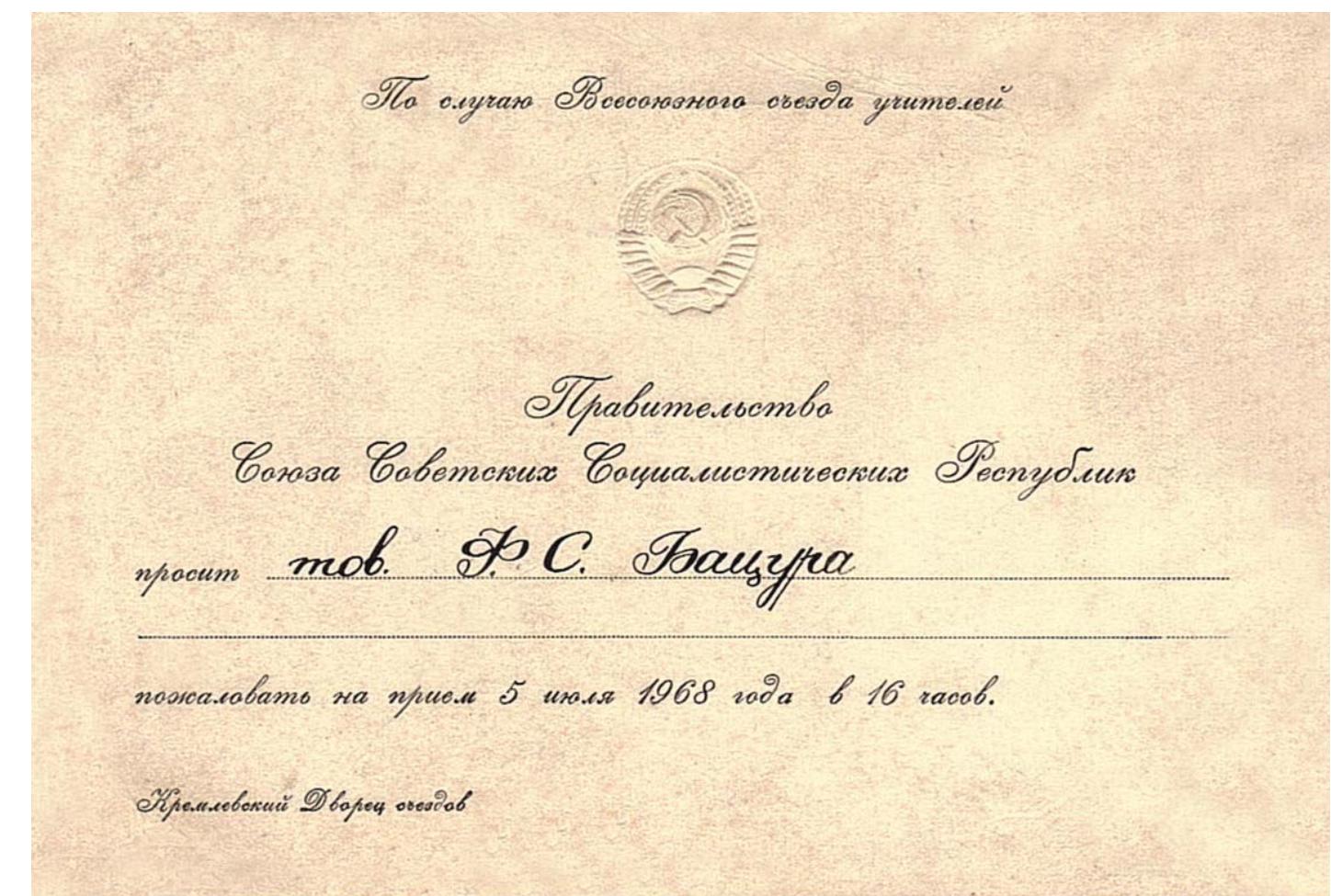
Примірник програми з'їзду учителів УРСР,
що належав Ф. С. Бацури
(з сімейного архіву сина - О. Ф. Бацури)

Фрагмент публікації республіканською газетою виступу
Федора Степановича на з'їзді учителів України в 1959 році,
педагогічні ідеї якого залишаються актуальними і в наш час

Учитель біології Вільховецької СШ Федір Степанович Бацур (3-й зліва в останньому ряду) серед відомих подільських науковців, педагогів та керівників обласного відділу народної освіти, радянських, партійних і комсомольських органів - делегатів Всесоюзного з'їзду учителів у Москві в 1968 році

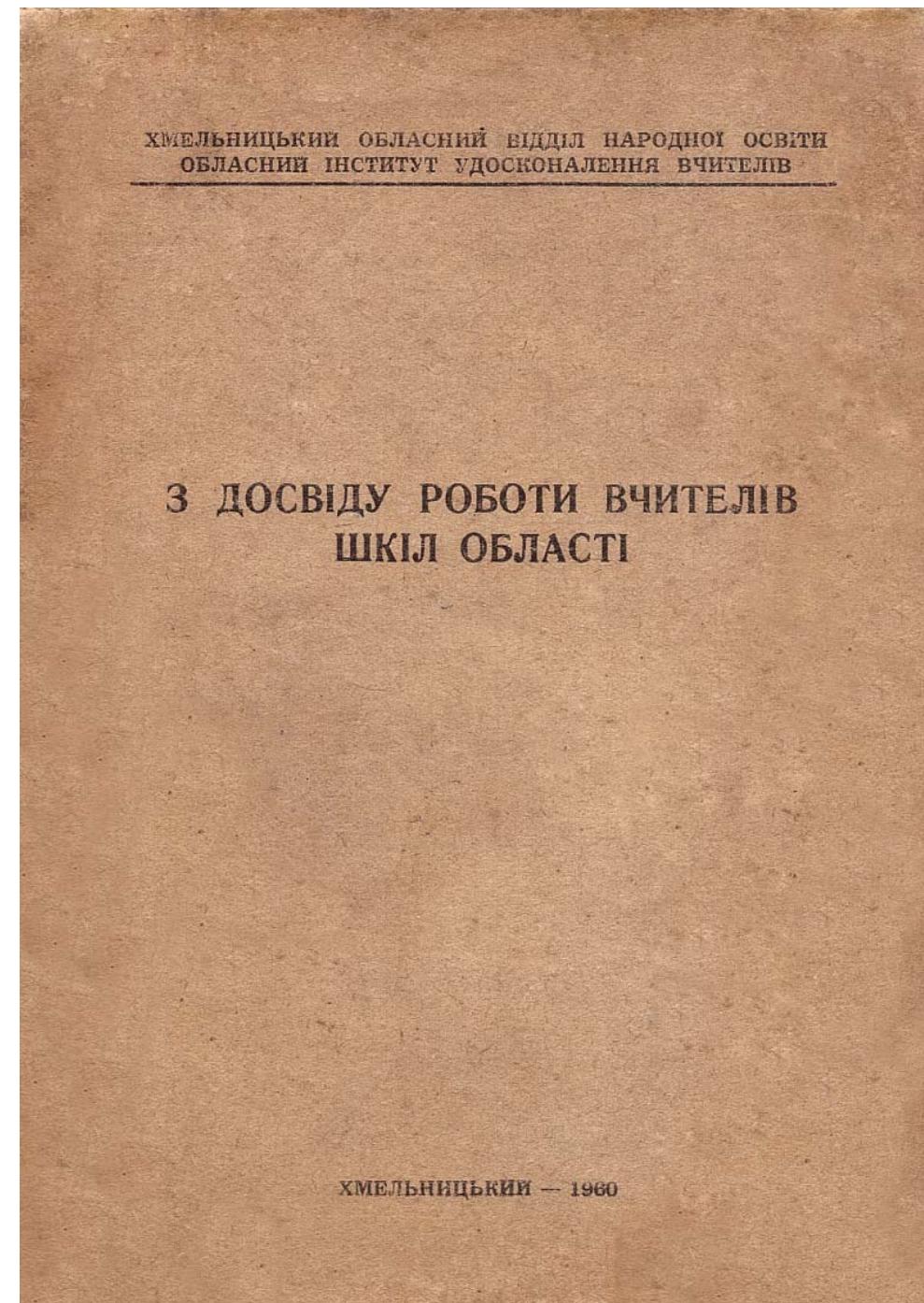
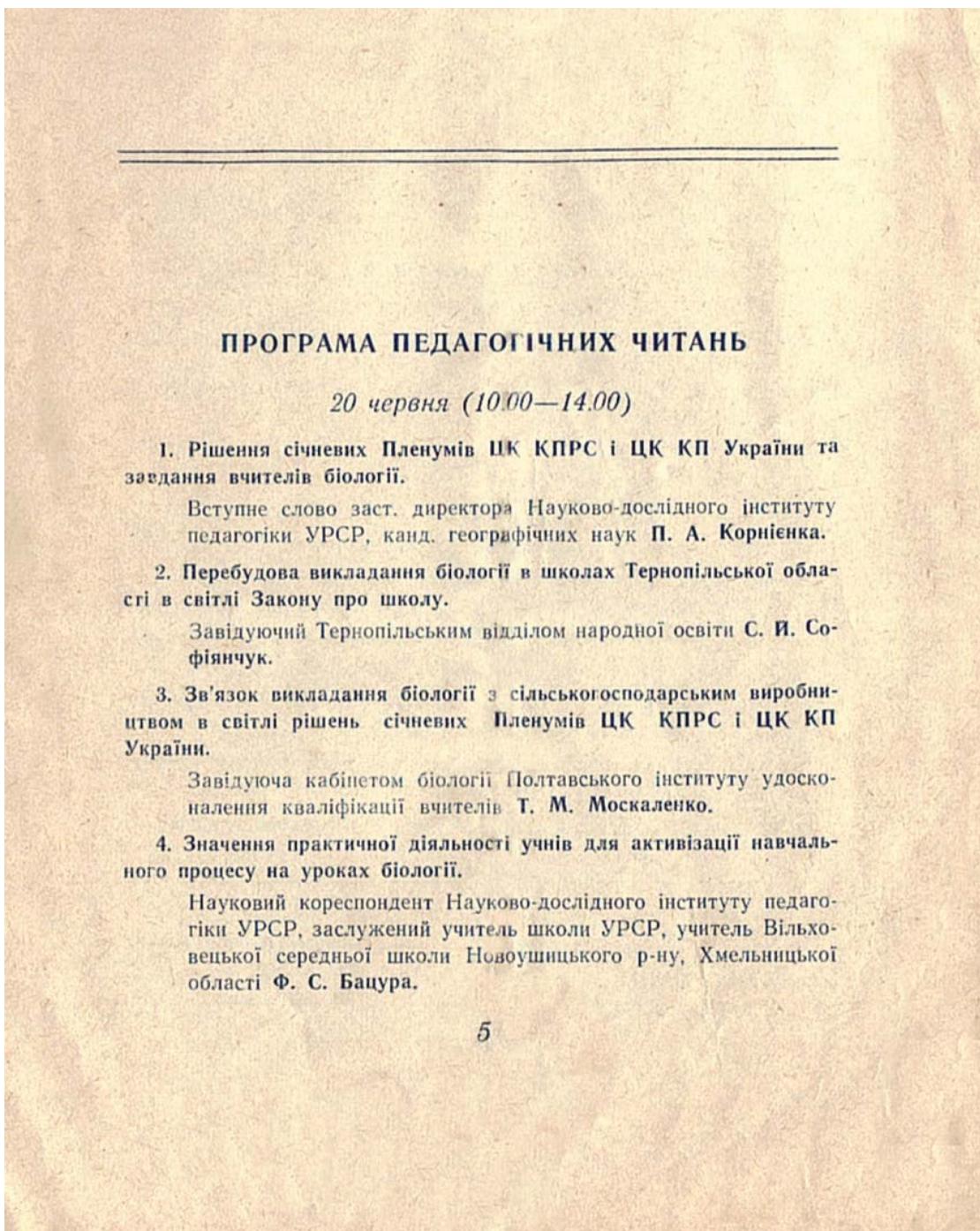
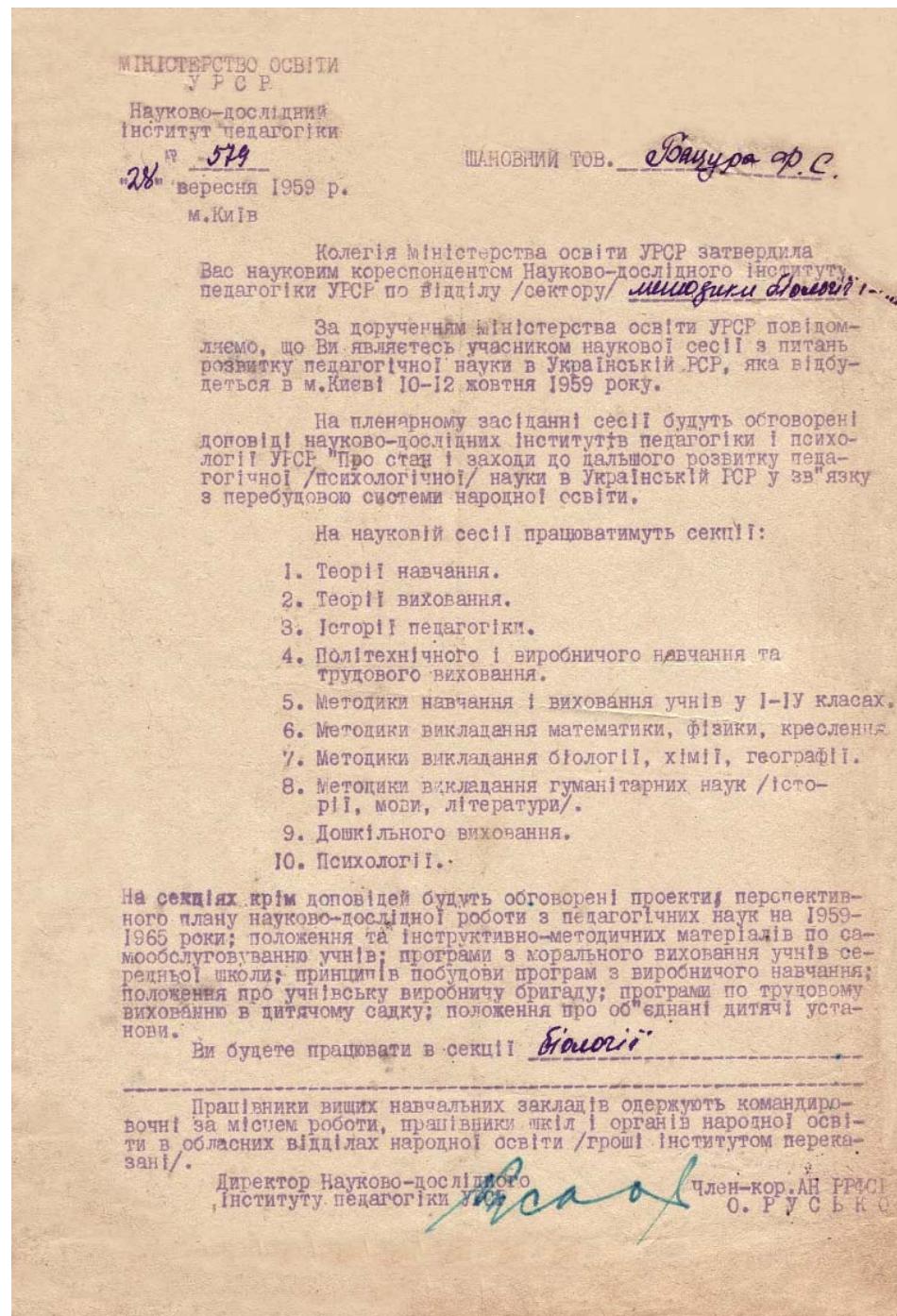
Ф. С. Бацура з дружиною Ганною
Петрівною, матір'ю Олександрою
Тихонівною і молодшим сином Олександром

В колі рідних. Стоять (зліва направо) сват Олексій, син Леонід і його дружина Ніна, дочка Євгенія та її чоловік Микола, Федір Степанович. Сидять (зліва направо) сваха Надія, мати Олександра Тихонівна, дружина Ганна і син Олександр. Червень 1961 року.

За улюбленою справою з фотоапаратом
на маївці у лісі (початок 60-х років)

Офіційне повідомлення Ф. С. Бацури
про затвердження його науковим ко-
респондентом Інституту педагогіки
УРСР та запрошення на наукову сесію
(1959 р.)

Фрагмент програми педагогічних
читань у м. Тернополі в 1961 році, де
Ф. С. Бацура за свою доповідь був
нагороджений першою премією
організаторів заходу.

Збірка матеріалів з описом
передового досвіду роботи
Ф. С. Бацури та 8-ми кращих
вчителів шкіл Хмельницької
області (1960 р.)

Ф. С. Бацура з вихованцями піонерського табору

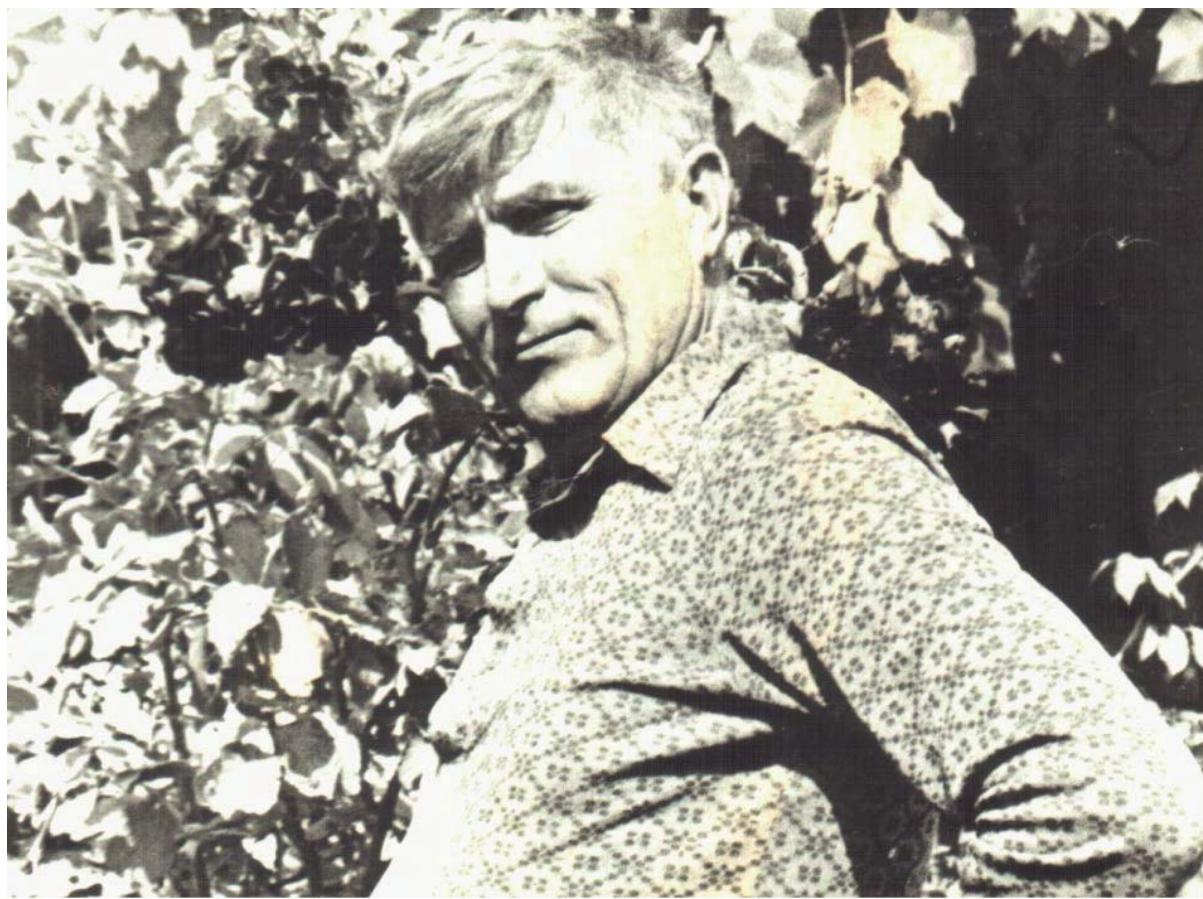
З колегами і шукачами передового педагогічного досвіду

У шкільній теплиці

Серед інтродуцентів

Біля виноградника

Навчальна екскурсія Ф. С. Бацури на ферму колгоспу ім. С. М. Кірова (1972 р.)

На демонстрації з учителями в честь Великого Жовтня

Святкування Ф. С. Бацурою свого ювілею з колегами і друзями та родиною

Урочисті проводи на пенсію Ф. С. Бацури під каштаном і вікнами його колишнього кабінету біології

Учителі Вільховецької СШ В. І. Полякова, Л. О. Понуркевич, Д. М. Гаврищенко і Є. А. Олембовська на ювілеї

Кавалери всесоюзної медалі в честь ювілею В. І. Леніна учителі А. М. Комарницька та О. А. Косець з Ф. С. Бацурою.

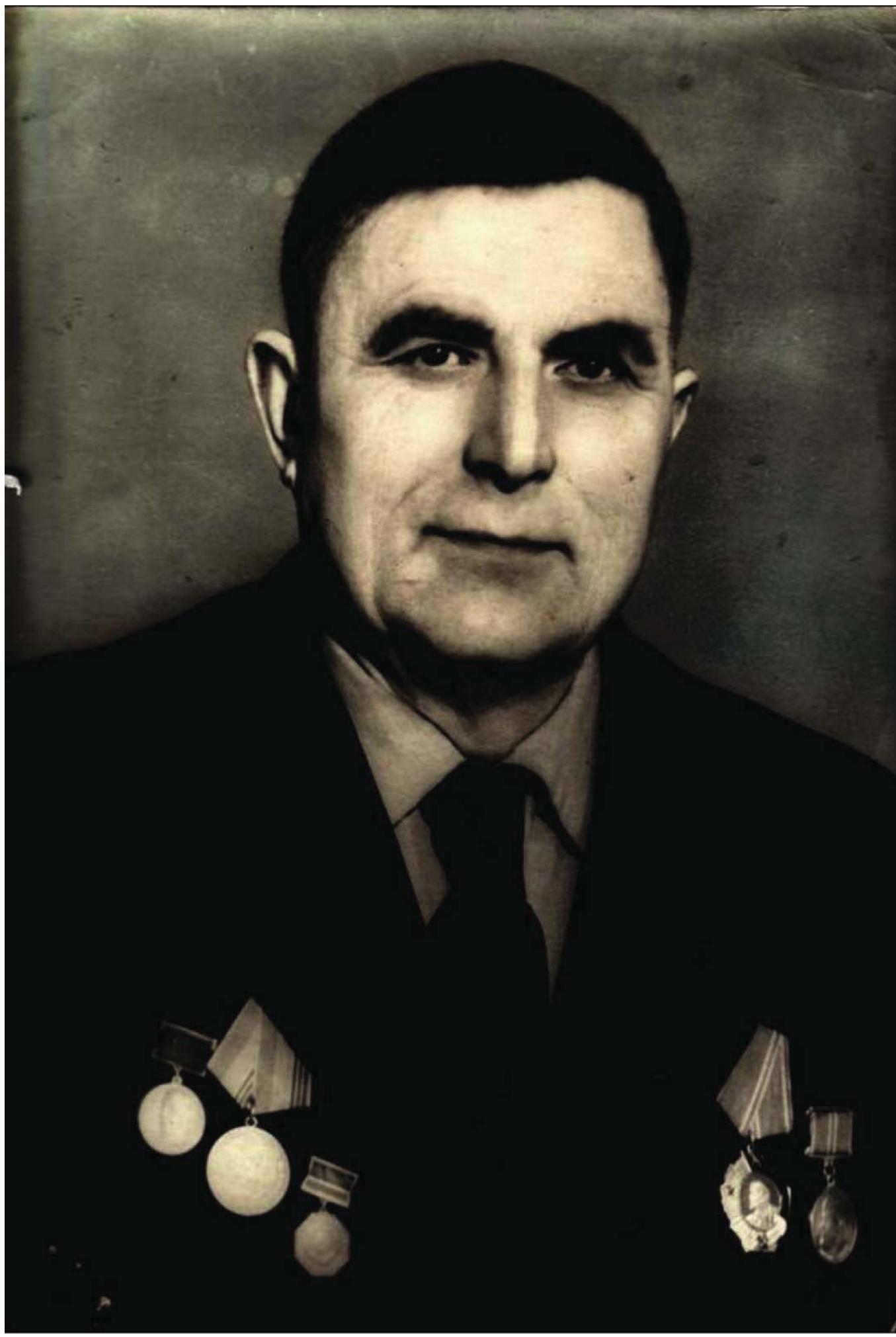

За улюбленою грою в шахи

*У колі рідних з братом Євгеном і його дружиною
Ніною, своєю дружиною та тіткою Катериною*

На схилі літ на ганку рідної батьківської хати

*Вітальна фотолистівка Федора Степановича
Бацури рідним і друзям*

СТОРІНКИ ЖИТТЕВОГО ШЛЯХУ (СПОГАДИ СИНА)

Енциклопедичний стиль викладення основних вів життя і педагогічної творчості Бацури Федора Степановича не дає можливості розкрити багато граней його натури та створити цілісний портрет цієї непересічної особистості. Спробуємо відступити від шаблонів і розповісти яким він був у буденності, цікаві і прикрай моменти його життя, вдаємши з колегами, друзями та рідними, про побут, світ захоплень і вподобань.

Варто, мабуть, розпочати з голодних 1932-1933 та 1946-1947 років, коли він учительював а після війни очолював педагогічний колектив в одному із сіл на Поділлі. «Хлібозаготовачі» вимели все до зернини з кожного селянського двору і вчителі та їх родини, як і всі жителі села, реально голодували. На щастя, доблесним служакам ніхто не доніс про те, що в школі знаходиться зерно, зібране з навчально-дослідних ділянок як насіннєвий матеріал під майбутній урожай. Коли Федір Степанович бачив, що хтось із дітей або учителів знаходиться на грани голодного запаморочення, він закликав бідолаху до себе і наспав йому трохи зерна та при цьому наказував мовчати, щоб бува хтось не дізнався про рятівні запаси. Значно пізніше виявилося, що всі, хто працював у школі, отримували цю «таємну» допомогу. В такий спосіб він, ймовірно, врятував від голоду багатьох жителів села.

Або такий епізод. Досвідченого педагога з дожимом даром до аналітики, творчості та наукової діяльності на початку 50-х без вступних іспитів збиралися заразувати до аспірантури Науково-дослідного інституту педагогіки Української РСР. Оскільки значна частина кандидатської дисертації була вже готова, то залишалося лише оформити наукову працю за тодішніми стандартами, а для цього необхідно було мати формальну можливість частіше виїжджати у відрядження до Києва, законні підстави для додаткової відпустки, тощо. Саме такі можливості надавало навчання в аспірантурі без відриву від основаної діяльності.

Якою ж несподіванкою для всіх причетних до вступу стало те, що замість диплома майбутній аспірант надав комісії довідку про те, що

він прослухав повний курс вчительського інституту, але у зв'язку з початком війни не склав випускні іспити. На цілком законних підставах до аспірантури Бацуру Ф.С. не зарахували, адже це був би перший в історії президент, коли аспірант мав би незакінчену вищу освіту. Зара з у це важко повірити бо, зауважай, на базарі або через знайомих ділків чи Інтернет, за гроши можна придбати будь-який документ.

Коли хтось із присутніх недвізначенно натякав про відсутність у нього вищої освіти і певну ущербність, колеги або й він сам відповідали, що розум дають батьки, а не інститут. Жодних комплексів з цього приводу у нього ніколи не було, бо займався самоосвітою впродовж усього життя.

Коли до будинку, де з сім'єю мешкав Федір Степанович, приходив листоноша, сумка останнього суттєво худішла. окрім низки освітянських і педагогічних видань він передплачував що два десятки науково-популярних газет і журналів. Серед них кілька найменувань із серії «Знання», надзвичайно популярні на той час журналі «Вокруг света», «Наука и жизнь», «Знание - сила», «Наука и техника», «Україна», «Советское фото», літературні часописи «Дніпро» та «Новий мир», «Літературну газету».

У вечірні години, коли закінчувалися приготування до завтрашніх уроків, він брав до рук періодику. Святкові та вихідні дні теж присвячував їй. Дуже часто, почерпнути з методичних чи науково-популярних видань, доповнювало шкільну програму. Політикою він цікавився мало, зате завжди прагнув бути у курсі всього нового в біології і природознавстві, в суспільному і культурно-мистецькому житті країни.

В голодні і холодні перші повоєнні роки та й згодом, мабуть, аж до середини 60-х, коли від трудоднів реально перейшли до грошової оплати за роботу в колгоспі, чи не єдиним джерелом доходів для жителів села була робота в особистому підсобному господарстві, яка, крім того, забезпечувала сім'ї продуктами харчування. Сільські вчителі теж чимало часу проводили на городі чи власній тваринницькій міні-фермі.

Бацура Ф.С. до їх числа реально не належав. Не без того, щоб він зовсім не брав до рук сапу чи лопату. Найчастіше це було тоді, коли він на власному городі закладав якісь свої експериментальні посіви чи насадження. В підсобному господарстві не було ні корови, ні бичків на відгодівлі, ні кролів. Вряди годи вирощували одне порося та утримували домашню птицю. Виживали за рахунок невисокої вчительської зарплати та заробітків дружини, яка була майстринею і шила одяг. Він шанував хліборобську працю, особисто прищеплював своїм дітям і учням любов до неї та навчав її азам. В той же час він не хотів, в буквальному розумінні, закопувати свій талант в землю і робив те, що виходило в нього краще і продуктивніше - вчителював. Він свідомо підтримував хрушевські

реформи на селі і на відміну від багатьох критиканів вбачав у них кроки до індустриалізації і вибору цивілізаційного шляху розвитку не тільки сільського господарства, але й країни в цілому.

Сьогодні важко відповісти на питання, чому його так прilаскала радянська влада, відзначивши високими нагородами, участю у найвищих вчительських форумах і підтримкою починань на освітянський роботі. Він не мав ні впливових друзів, не був заслуженим фронтовиком, не був навіть членом КПРС. Навпаки, скоріше все йшло до того, щоб відсторонити його від виховання молоді як сина священнослужителя і внuka розкуркуленого. Але репресивний каток його оминув. Як і всі інші його колеги-вчителі був агітатором і пропагандистом тодішнього способу життя і не більше. Відповідаючи філософськи на риторичне питання зауважимо, що є загальнолюдські цінності і в усі часи є і будуть люди, які їх сповідують і підтримують талантів та професіоналів.

Очевидно, на життєвому шляху Федора Бацури такі люди були.

Тортаючи сторінки бiографiї, може скластися враження, що вiн був таким собi трудоголіком, який повністю вiддавався професiйнiй дiяльностi та самоосвiti. Насправдi це не так. В нього було багато пристрастей, захоплень i вподобань. Мало хто знає, але вiн непогано маливав. Це вмiння ставало в пригодi при виготовленнi численних унаочнень, що супроводжували його уроки та виступи на вчительських семiнарах i конференцiях. Крiм того, вiн писав пейзажi. Та справжнiм великим захопленням була для нього фотографiя. Коли поруч з батькiвською хатою збудували новий будинок, то стара оселя перетворилася на таку собi фотомайстерню з лабораторiєю.

Ще викладаючи в школі, він багато фотографував, а коли залишив вчителювання, то фото-справа стала найзлюбленишим заняттям.

Нинішнє покоління, яке й гадки не має про технологію виготовлення фотографій півстоліття назад, таким повідомленням не здивуєш. Що ж тут особливого: придбав цифрову апаратуру та й фотографуй і друкуй фотопринтером скільки заманеться. Вони, молоді, не знають, що раніше процес виготовлення фотографій тривав кілька діб і вимагав десятки технологічних стадій та чималих затрат.

Дружина часто жартувала з цього приводу, що мовляв, раніше ти відносив з дому зарплату, а нині взявся за пенсію, адже заняття фотографією було збитковим. Та Федір Степанович займався фотографуванням, як до того вирощуванням ранніх овочів у

теплиці чи доглядав за пасікою, не для заробітку. Він був просто дуже активним, прогресивним, прагнув жити в ногу з часом, якнайбільше пізнати і зробити щось у цьому світі власними руками. Тому залишки в юності майстрували радіоприймачі, а згодом він одним з перших у селі придбав магнітофон, телевізор, провів телефон. Багато читав і не тільки періодику та методичну літературу, але й класичну, прагнув послухати гарну пісню, не пропускав, за змогою, прем'єри кінофільмів, любив пізнавальні телепрограми. Серед його улюблениців були такі знаменитості: Джек Лондон, Арчібалд Кронін, Стефан Цвейг, Федір Достоєвський, Іван Франко, Гнат Юра, Микола Яковченко, Павло Каочніков, Інокентій Смоクトуновський, Юрій Сенкевич, Анатолій Солов'яненко, Людмила Зікіна, Ігор Шамо, Дмитро Лущенко, Вольф Месінг та інші не менш відомі особистості.

Висока планка щодо рівня викладання предметів, творчий неспокій, часті навідування у Вільховецьку школу вчителів з інших регіонів з метою запозичення досвіду, постійне виголошування його імені на різних нарадах, зрештою, його високі моральні чесноти не всім подобалися. Деято не замислювався чи не хотів замислюватися над тим, яка колосальна праця за цим цім стоїть, а реагував лише на зовнішні ознаки успіхів. Зрештою він ні кому не передігав дороги, не пакостив, не доносив, а навпаки, відгукувався на прохання допомогти. То ж як і в багатьох інших педагогічних, медичних чи творчих колективах одні його поважали, інші чомусь побоювалися, а хтось і недолюблював. Та це тільки підкреслює його неординарність. Банальним він був дуже рідко.

В молодості та й більш зрілому віці в компанії друзів і колег він - джерело витівок і розіграшів, фонтан ідей щодо того, як краще позабавлятися та по доброму когось розвести. Згадаймо, що в ті часи способів і можливостей порозважатися було не так вже й багато.

Справжніх друзів у нього було мало та таких багато й не буває. До тих, з ким він ділився сокровеним, відносилися директор середньої школи в сусідньому селі Струга Дердюк Йосип Францович та заступник міністра в уряді Молдавської РСР, уродженець села Вільховець, Войтенко Василь Михайлович.

Зустрічі з ними були не частими, зате дуже приємними і бажаними. Це були зустрічі друзів-однодумців. Відвіті розмови тривали годинами. Наприкінці життя Федір Степанович жалівся дружині, що на відміну від неї, у нього не було дагато часу для задушевного спілкування з людьми на подутовому рівні.

Розповідь про Бащуру Ф.С.
Виглядатиме не завершеною, якщо не згадати про сім'ю та подут. Жити разом з неординарною особистістю непросто. То ж дружині і дітям приходилося мірштися з тим, що чоловік і батько постійно зайнятий, часто буває у відрядженнях, мало уваги приділяє подутовим проблемам, що гості, а їх бувають чимало, можуть зненацька нагрянути на обід, а в домі і на столі все має бути ідеальним. Стараннями рідних: мами, дружини та дітей Федір Степанович практично був відгороджений від домашньої роботи, а до його проблем і прохань рідні відносилися з особливою увагою. А інакше й бути не могло. Домашні розуміли і бачили яка допомога йому потрібна і надавали її.

Дружина Ганна Петрівна з певною долею іронії казала, що половина орденів, медалей і звань - то її заслуга. І в цих словах є чимала доля істини.

Вставав Федір Степанович, як і ведеться на селі, рано. Сам щодня робив ранкову гімнастику і заставляв її робити дітей. Наймолодший син і нині незлім тихим словом згадує ту ранкову мушту та все ж залишається вірним батьковій традиції, доповнюючи ранкові вправи щоденною п'ятікілометровою прогулкою у парку.

Після ранкової зарядки обов'язково йшли водні процедури: обмивання прохолодною водою або душ. Згодом сідав та йшов на роботу, а коли повертається додому, на столі завжди мав бути заправлений салом борщ та такий гарячий, що аж дух перехоплювало. Поруч з тарілкою лежав хліб, стручок червоного пекущого перцю і головка часнику. Коли вся ця

термічна суміш попадала до шлунку, то здавалося, що проковтнув не ложку борщу, а розплавлений метал.

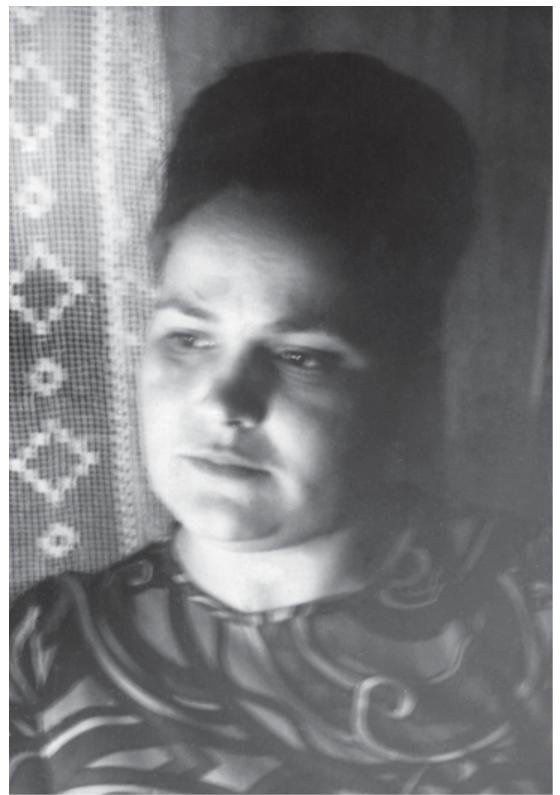
Діти, ставши старшокласниками, буль-що прагнули приходити зі школи так, щоб не зустрітися з батьком за столом, бо не зовсім так любили борщ, як він. Після обіду - свята святих - відпочинок. Тоді-півтори він мав спати міцним сном і горе тому, хто його потривожить. Про цю його звичку ходили легенди. Та й де таке бачено, щоб в селі серед білого дня чоловік спав. Хіба мало роботи?

Відпочивши, він готовувався до уроків або займався фото. Спати лягав не пізніше двадцять другої години. Очевидно, що саме здоровий спосіб життя та чітко спланований розпорядок роботи й відпочинку, якого він дотримувався роками, повернули йому здоров'я та високу працездатність, адже в юності він важко хворів і надій на одужання майже не було.

Системи виховання дітей, як такої, в сім'ї не було. Вони не були покинуті напризволяще, адже дома завжди була мама, але й нав'язливий контроль був відсутнім. Кращого прикладу для наслідування, ніж стосунки, які панували вдома, дітям горі було шукати. Як не парадоксально це звучить, але виховання полягало в тому, що нікого не виховували. Батьки були дружинами і порадниками.

У Ганни Петрівни і Федора Степановича було троє дітей. Старший Леонід після служби в армії одружився і жив з сім'єю в Москві. Після закінчення радіотехнічного технікуму працював за спеціальністю. На вибір професії, очевидно, впливало батькове захоплення радіоприймачами.

Дочка Євгенія спочатку точно копіювала батька, бо спочатку працювала у школі. Згодом, закінчивши Одеське медичне училище, також працювала в школі-інтернаті міста Балта, але вже як медик. Наймолодший син Олександр, закінчивши біологічний факультет Чернівецького державного університету і захистивши кандидатську дисертацію за спеціальністю біохімія, символічно завершив те, про що мріяв батько.

В одному з мексиканських поселень кладовище розділено на могили мертвих і справжніх мертвих. До могил мертвих приходять рідні і друзі, а могили справжніх мертвих не відвідує ніхто. У нас же кажуть, що людина, допоки живе на землі, скільки її пам'ятають.

Колеги, друзі, земляки, учні і вихованці, а також рідні Федора Степановича Бацури шанують, люблять та пам'ятають його, бо своєю працею для людей він заслужив право на довгу і добру пам'ять.

(За матеріалами спогадів О.Ф.Бацури, молодшого сина Федора Степановича)

УКРАЇНА **UKRAINE**

Комpetentni organi

Бацури Олександра Федоровича,
що проживає в м.Чернівці,
вул.Південна – Кільцева, 3, кв.131,
Україна.

ЗАЯВА

Я, Бацура Олександр Федорович, 05.03.1950 року народження, син
Бацури Федора Степановича (народився 05.05.1913 року – помер 31.03.1982 року)
даю свою згоду на присвоєння Вільховецькій загально – освітній середній школі
І – III ступенів Новоушицького району Хмельницької області імені моого батька
Бацури Федора Степановича, який працював у вищевказаній школі вчителем
біології в 1947 – 1975 роках.

двадцять другого червня дві тисячі тринацятого року

Підпис Бацура Олександр Федорович

місто Дунаївці Хмельницької області, Україна, двадцять другого червня
дві тисячі тринацятого року. Я, Магера Н.Ф., приватний нотаріус
Дунаєвецького районного нотаріального округу, засвідчує справжність підпису
Бацури Олександра Федоровича, який зроблено в моїй присутності.
Особу Бацури Олександра Федоровича, який підписав документ,
встановлено, дієздатність його перевірено.

931

Зареєстровано в реєстрі за №
Стягнуто плати згідно ст.31 Закону України "Про нотаріат"

Приватний нотаріус Ніна Філімонівна Багрійчук

Увага! Бланк містить багатоступеневий захист від підроблення.

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ

Документ оформила учениця Ф. С. Бацури нотаріус
Ніна Філімонівна Багрійчук (Магера)

В День Святого Великодня 5 травня 2013 року колеги і учні Федора Степановича Бацури урочисто відзначили 100-ліття Дня народження свого знаменитого Учителя.

Поряд зі спогадами про подвижницький творчий шлях і науково-педагогічну діяльність Ф. С. Бацури., була ініційована пропозиція учасників конференції, що відбувалась на базі Вільховецької ЗОШ I-III ст., щодо увічнення його пам'яті і присвоєння імені школі, якій він присвятив своє життя.

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ПЕДАГОГІЧНИХ НАУК УКРАЇНИ

04053, м. Київ, вул. Артема, 52-А
Телефон / факс 226 – 31 – 80, 489-08-60
E-mail: info.apsu@gmail.com / Web-сайт: www.apsu.org.ua

12.06.2013 № 2.7/164
На № _____ від _____

Директору Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді Климчуку В.В., директору Вільховецької ЗОШ I-III ст. Новоушецького району Хмельницької області Шевченку І.І.,

Шановні Василю Васильовичу та Ігоре Івановичу!

Національна академія педагогічних наук України розглянула Ваше клопотання про підтримку ініціативи педагогічного колективу і батьківського комітету Вільховецької ЗОШ I-III ступенів Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені колишнього її учителя біології Федора Степановича Бацури. Відомого подільського педагога-новатора, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, орденоносця, Заслуженого вчителя Української РСР, делегата республіканського і всесоюзного з'їздів учителів, ентузіаста і лідера юннатівського руху в Україні та СРСР у 50 - 70-х роках.

Вважаємо, що його самовіддана, творча і плідна науково-педагогічна праця заслуговує великої поваги в освітянському просторі держави та достойного вшанування і збереження пам'яті для наступних поколінь школярів та педагогів.

Сподіваємося, що підтримка Національною академією педагогічних наук України ініціативи Ваших навчальних закладів щодо присвоєння імені Ф.С.Бацури загальноосвітній школі в селі Вільховець, якій він самовіддано присвятив все своє життя, стане гідною відзнакою його подвижницької праці та 100-ліття від дня народження.

З повагою,

Віце-президент

А.М. Гуржій

Міністерство освіти і науки України
НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОЛОГО-НАТУРАЛІСТИЧНИЙ
ЦЕНТР УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ

04074 Київ, Вишгородська, 19

15 05 2013 № 83

тел. тел. 430-02-60, 430-43-90

Директору Вільховецької ЗОШ I-III ст.
Новоушицького району Хмельницької
області Шевченку І.І.,
Директору ХОЕНЦУМ Климчуку В.В.

Шановний Ігоре Іванович!
Шановний Василю Васильович!

Національний еколо-натуралістичний центр учнівської молоді підтримує ініціативу педагогічного колективу і батьківського комітету Вільховецької ЗОШ I-III ступенів Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколо-натуралістичного центру учнівської молоді щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені колишнього її учителя біології Федора Степановича Бацури - відомого подільського педагога-новатора, орденоносця, Заслуженого вчителя школи Української РСР, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, ентузіаста і лідера юннатівського руху в Україні та СРСР у 50 - 70-х роках.

Сподіваємося, що підтримка Національним ЕНЦУМ ініціативи Ваших навчальних закладів щодо присвоєння імені Ф.С.Бацури школі в селі Вільховець, який він самовіддано присвятив все своє життя, стане гідною відзнакою його подвижницької праці.

З повагою,
Директор
доктор педагогічних наук, професор

B.B. Вербицький

УКРАЇНА
ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ
Майдан Незалежності, 1, м. Хмельницький, 29000,
тел./факс (0382) 79-51-36 E-mail: khmoblosvita@i.ua. Код ЄДРПОУ 38482265

від 16 травня 2013 року № 1000-5/2013 Директору Вільховецької ЗОШ I-III ст.
Новоушицького району Шевченку І.І.,
Директору ХОЕНЦУМ Климчуку В.В.

Шановний Ігоре Іванович!
Шановний Василю Васильович!

Департамент освіти і науки, молоді та спорту Хмельницької обласної державної адміністрації підтримує ініціативу педагогічного колективу і батьківського комітету Вільховецької ЗОШ I-III ступенів Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколо-натуралістичного центру учнівської молоді щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені колишнього її учителя біології Федора Степановича Бацури - відомого подільського педагога-новатора, орденоносця, Заслуженого вчителя школи Української РСР, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, ентузіаста і лідера юннатівського руху в Україні та СРСР у 50 - 70-х роках.

Його самовіддана і плідна педагогічна праця заслуговувала у той час і заслуговує сьогодні великої поваги в освітянському середовищі та достойного вшанування його світлої пам'яті для наступних поколінь школярів і педагогів.

Сподіваємося, що підтримка Департаментом освіти і науки, молоді та спорту Хмельницької обласної державної адміністрації ініціативи Ваших навчальних закладів щодо присвоєння імені Ф.С.Бацури школі в селі Вільховець, який він самовіддано присвятив все своє життя, стане гідною відзнакою його подвижницької праці.

З повагою,

Директор департаменту

В.І.Очеретянко

Вик. Фіарська С.І.
Тел. 79-51-36

УКРАЇНА

Національна академія педагогічних наук
ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ
 04053, м. Київ, вул. Артема, 52д; тел. 481-37-71, 481-37-10, 481-37-25
 e-mail: nauk_org_ndip@ukr.net

UKRAINE

National Academy of Pedagogical Sciences
INSTITUTE OF PEDAGOGY
 52-D Artema Str., 04053, Kyiv, tel. 481-37-71, 481-37-10, 481-37-25

№ 417 від 22.05.2013 р.
 на № 415 від 14.05.2013 р.
 бж- № 164 17.05.2013р

Начальнiku Новоушицького
 районного відділу освіти
 Власовій М.М.

Шановна Маргарито Миколаївно!

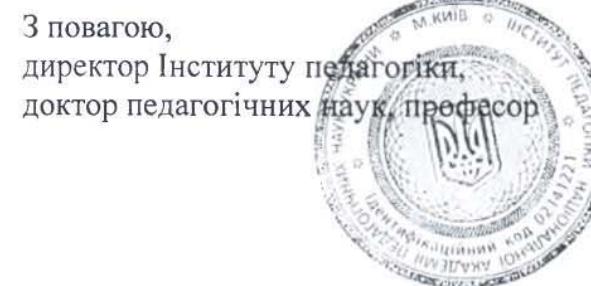
Просимо підтримати ініціативу педагогічного колективу, ветеранів педагогічної праці та батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ступенів Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколо-натуралістичного центру учнівської молоді та позитивно вирішити питання щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені її колишнього учителя біології Федора Степановича Бацури – відомого подільського педагога-новатора, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, Заслуженого вчителя школи Української РСР, удостоєного найвищої відзнаки держави – ордена Леніна, нагородженого всесоюзною галузевою відзнакою – медаллю імені А.С. Макаренка, золотими медалями всесоюзної ВДНГ та багатьма іншими державними і галузевими нагородами за подвійницьку працю, делегата всеукраїнського (1959 р.) і всесоюзного (1968 р.) з'їздів учителів та зльотів юннатів, ентузіаста і лідера юннатівського руху на Хмельниччині, в Україні та СРСР у 50–70-х роках ХХ ст.

Славне ім'я знаменитого сільського учителя біології Федора Степановича Бацури, його новаторська науково-педагогічна діяльність і досягнення

юннатівської роботи у ті роки сьогодні добре відомі на Хмельниччині та в Україні.

Непересічні здобутки його самовіданої і плідної педагогічної праці на ниві навчання і виховання підростаючого покоління заслугували у той час і заслуговують сьогодні великої поваги в освітянському середовищі нашого краю та України, достойного вшанування іувічення його світлої пам'яті в імені школи зі встановленням меморіального знака для наступних поколінь школярів, педагогів та жителів рідного села.

Сподіваємося, що підтримка Інститутом педагогіки НАН України ініціативи вільховецьких педагогів і громадськості їх села щодо присвоєння імені Ф.С. Бацури школі села Вільховець (із встановленням у ній меморіальної дошки), який він самовідано присвятив усе своє достойно прожите життя, сприятиме зростанню її авторитету в регіоні і стане гідною відзнакою подвійницької праці знаменитого Учителя та ознаменуванням 100-ліття з дня його народження.

З повагою,
 директор Інституту педагогіки,
 доктор педагогічних наук, професор

О.М. Топузов

Виконавець
 Засекіна Т.М.
 481-37-25

УКРАЇНА
Національна академія педагогічних наук
ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ
04053, м. Київ, вул. Артема, 52д, тел. 481-37-71, 481-37-10, 481-37-25
e-mail: nauk_org_udip@ukr.net

UKRAINE
National Academy of Pedagogical Sciences
INSTITUTE OF PEDAGOGY
52-D Artema Str., 04053, Kyiv, tel. 481-37-71, 481-37-10, 481-37-25

№ 418 від 22.05. 2013 р.
на № 145 від 14.05. 2013 р.
бх № 164 17.05. 2013 р.

Голові Новоушицької районної
державної адміністрації
Московчуку О.Є.

Шановний Олександре Євгеновичу!

Просимо підтримати ініціативу педагогічного колективу, ветеранів педагогічної праці та батьківського комітету Вільховецької ЗОШ I-III ступенів Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколо-натуралістичного центру учнівської молоді та позитивно вирішити питання щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені її колишнього учителя біології Федора Степановича Бацури – відомого подільського педагога-новатора, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, Заслуженого вчителя школи Української РСР, удостоєного найвищої відзнаки держави – ордена Леніна, нагородженого всесоюзною галузевою відзнакою – медаллю імені А.С. Макаренка, золотими медалями всесоюзної ВДНГ та багатьма іншими державними і галузевими нагородами за подвійницьку працю, делегата всеукраїнського (1959 р.) і всесоюзного (1968 р.) з'їздів учителів та зльтів юннатів, ентузіаста і лідера юннатівського руху на Хмельниччині, в Україні та СРСР у 50–70-х роках ХХ ст.

Славне ім'я знаменитого сільського учителя біології Федора Степановича Бацури, його новаторська науково-педагогічна діяльність і досягнення

юннатівської роботи у ті роки сьогодні добре відомі на Хмельниччині та в Україні.

Непересічні здобутки його самовідданої і плідної педагогічної праці на ниві навчання і виховання підростаючого покоління заслугували у той час і заслуговують сьогодні великої поваги в освітянському середовищі нашого краю та України, достойного вшанування і увічнення його світлої пам'яті в імені школи зі встановленням меморіального знака для наступних поколінь школярів, педагогів та жителів рідного села.

Сподіваємося, що підтримка Інститутом педагогіки НАПН України ініціативи вільховецьких педагогів і громадськості їх села щодо присвоєння імені Ф.С. Бацури школі села Вільховець (із встановленням у ній меморіальної дошки), який він самовіддано присвятив усе своє достойно прожите життя, сприятиме зростанню її авторитету в регіоні і стане гідною відзнакою подвійницької праці знаменитого Учителя та ознаменуванням 100-ліття з дня його народження.

З повагою,
директор Інституту педагогіки,
доктор педагогічних наук, професор

О.М. Топузов

Виконавець
Засекіна Т.М.
481-37-25

УКРАЇНА

Національна академія педагогічних наук
ІНСТИТУТ ПЕДАГОГІКИ
04053, м. Київ, вул. Артема, 52д. тел. 481-37-71, 481-37-10, 481-37-25
e-mail: nauk_org_udip@ukr.net

UKRAINE

National Academy of Pedagogical Sciences
INSTITUTE OF PEDAGOGY
52-D Artema Str., 04053, Kyiv, tel. 481-37-71, 481-37-10, 481-37-25

№ 419 від 22.05.2013 р.
на № 145 від 14.05.2013 р.
бх 164 17.05.2013 р.

Голові Новоушицької
районної ради
Барчишину В.В.

Шановний Вікторе Володимировичу!

Просимо підтримати ініціативу педагогічного колективу, ветеранів педагогічної праці та батьківського комітету Вільховецької ЗОШ I-III ступенів Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді та позитивно вирішити питання щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені її колишнього учителя біології Федора Степановича Бацури – відомого подільського педагога-новатора, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, Заслуженого вчителя школи Української РСР, удостоєнного найвищої відзнаки держави – ордена Леніна, нагородженого всесоюзною галузевою відзнакою – медаллю імені А.С. Макаренка, золотими медалями всесоюзної ВДНГ та багатьма іншими державними і галузевими нагородами за подвійницьку працю, делегата всеукраїнського (1959 р.) і всесоюзного (1968 р.) з'їздів учителів та зъютів юннатів, ентузіаста і лідера юннатівського руху на Хмельниччині, в Україні та СРСР у 50–70-х роках ХХ ст.

Славне ім'я знаменитого сільського учителя біології Федора Степановича Бацури, його новаторська науково-педагогічна діяльність і досягнення юннатівської роботи у ті роки сьогодні добре відомі на Хмельниччині та в Україні.

Непересічні здобутки його самовідданої і плідної педагогічної праці на ниві навчання і виховання підростаючого покоління заслугували у той час і заслуговують сьогодні великої поваги в освітянському середовищі нашого краю та України, достойного вшанування іувічнення його світлої пам'яті в імені школи зі встановленням меморіального знака для наступних поколінь школярів, педагогів та жителів рідного села.

Сподіваємося, що підтримка Інститутом педагогіки НАПН України ініціативи вільховецьких педагогів і громадськості їх села щодо присвоєння імені Ф.С. Бацури школі села Вільховець (із встановленням у ній меморіальної дошки), якій він самовіддано присвятив усе своє достойно прожите життя, сприятиме зростанню її авторитету в регіоні і стане гідною відзнакою подвійницької праці знаменитого Учителя та ознаменуванням 100-ліття з дня його народження.

О.М. Топузов

З повагою,
директор Інституту педагогіки,
доктор педагогічних наук, професор

Виконавець
Заскіна Т.М.
481-37-25

УКРАЇНА

**ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЕКОЛОГО - НАТУРАЛІСТИЧНИЙ
ЦЕНТР УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ**

29025 м. Хмельницький, пров. Шкільний, 8, тел./факс (0382) 55-14-49; 55-12-14
Код 00309996 E-mail: hoencum@gmail.com; www.hoencum.km.ua

від 14 травня 2013 року № 141

Директору Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст.
Новоушицького району Шевченку І.І.

Шановний Ігоре Іванович!

Дирекція та педагогічний колектив Хмельницького обласного еколо-натуралістичного центру учнівської молоді підтримують ініціативу педагогічного колективу і батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ступенів Новоушицького району Хмельницької області та громадськості села щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені колишнього її учителя біології Федора Степановича Бацури - відомого подільського педагога-новатора, орденоносця, Заслуженого вчителя школи Української РСР, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, творчого ентузіаста і лідера юннатівського руху в Україні та СРСР у 50 - 70-х роках.

Славне ім'я знаменитого сільського Учителя біології Федора Степановича, його новаторська науково-педагогічна діяльність і досягнення юннатівської роботи сьогодні добре відомі на Хмельниччині та в Україні.

Непересічні здобутки його самовіданої і плідної педагогічної праці на ниві навчання і виховання підростаючого покоління заслуговували у той час і заслуговують сьогодні великої поваги в освітянському середовищі нашого краю та України, достойного вшанування іувічення його світлої пам'яті в імені школи для наступних поколінь школярів, педагогів та жителів рідного села.

Сподіваємося, що підтримка Хмельницьким ОЕНЦУМ ініціативи педагогів Вашого навчального закладу щодо присвоєння імені Ф.С.Бацури школі села Вільховець, якій він самовідано присвятив усе своє достойно прожите життя, сприятиме зростанню її авторитету в регіоні і стане гідною відзнакою подвижницької праці знаменитого Учителя в ознаменування 100-ліття з дня його народження.

З повагою,

Директор

В.В. Климчук

Вик. Зотова О.В.
Тел.. 55-14-49

УКРАЇНА

**ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА
ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЕКОЛОГО - НАТУРАЛІСТИЧНИЙ
ЦЕНТР УЧНІВСЬКОЇ МОЛОДІ**

29025 м. Хмельницький, пров. Шкільний, 8, тел./факс (0382) 55-14-49; 55-12-14
Код 00309996 E-mail: hoencum@gmail.com; www.hoencum.km.ua

від 14 травня 2013 року № 146

Начальнику відділу освіти Новоушицької
райондорміністрації Власовій М.М.

Шановна Маргарита Миколаївна!

Дирекція та педагогічний колектив Хмельницького обласного еколо-натуралістичного центру учнівської молоді просять Вас підтримати ініціативу педагогічного колективу і батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ступенів Новоушицького району Хмельницької області та громадськості села щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені колишнього її учителя біології Федора Степановича Бацури - відомого подільського педагога-новатора, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, Заслуженого вчителя школи Української РСР, делегата всеукраїнського і всесоюзного з'їздів учителів і зльтотів юннатів, кавалера ордена Леніна, всесоюзної освітянської медалі імені А.С.Макаренка, золотих медалей всесоюзної ВДНГ та ряду інших високих державних і галузевих відзнак, ентузіаста і лідера юннатівського руху на Хмельниччині, в Україні та Радянському Союзі у 50 - 70-х роках.

Славне ім'я Федора Степановича, його новаторська науково-педагогічна діяльність і вагомі досягнення юннатівської роботи з учнями Вільховецької середньої школи сьогодні добре відомі на Хмельниччині та в Україні.

Непересічні здобутки його самовіданої і плідної педагогічної праці на ниві навчання і виховання підростаючого покоління заслуговували у той час і заслуговують сьогодні великої поваги в освітянському середовищі нашого краю та України, достойного вшанування іувічення його світлої пам'яті в імені школи для наступних поколінь школярів, педагогів та жителів рідного села.

Сподіваємося, що присвоєння імені Ф.С.Бацури школі села Вільховець, якій він самовідано присвятив усе своє достойно прожите життя, сприятиме зростанню її авторитету в регіоні і стане гідною відзнакою подвижницької праці знаменитого Учителя в ознаменування 100-ліття з дня його народження.

З повагою,

Директор

В.В. Климчук

Вик. Зотова О.В. тел. 55-14-49

Відгук Хмельницького ОІППО на монографію Ф.С. Бацури

Підвищення якості шкільної освіти є необхідною умовою формування інноваційного суспільства. Сьогодні триває пошук ефективних шляхів удосконалення навчального процесу, впровадження нових педагогічних технологій і методик, а також удосконалення вже існуючих. Важливо навчити учня самостійно орієнтуватися в інформаційному просторі, сформувати ціннісні орієнтації на збереження здоров'я та живої природи, усвідомлення біосферної етики, перспектив професійної діяльності, втілення в життя ідей сталого розвитку.

Для реалізації цих завдань необхідно, насамперед, розв'язати проблему формування пізнавальної активності школяра.

Зміст монографії відомого земляка, професійного учителя біології Вільховецької ЗШ Новоушицького району, Заслуженого вчителя школи УРСР Федора Степановича Бацури «**Метод бесіди як засіб активізації пізнавальної діяльності учнів на уроках ботаніки**» (1964р.) є доказом того, що проблема формування пізнавальної активності школярів є проблемою не лише сьогоднішнього дня. Школа в усі часи гостро ставить перед вчителем проблему вибору методів навчання, які б сприяли формуванню пізнавальної активності школярів. Адже, активна особистість ініціативна, протидіє консерватизму, вміє розв'язувати проблеми, здатна до критичного мислення і свідомого професійного вибору. Автор обґруntовує переваги методу бесіди як засобу формування пізнавальної активності школярів за умови побудови навчального процесу на таких педагогічних засадах: використання цікавих пізнавальних матеріалів з урахуванням інтересів школярів, правильної побудови запитань, забезпечення емоційно-позитивної атмосфери. Учитель показує шлях, який проходять учні під час бесіди - шлях пошуку нових знань. Це діалогічний метод творчої взаємодії вчителя та учнів, що базується на розв'язанні проблемної задачі за допомогою основних і навідних запитань пошукового характеру для активізації учнів до самостійного пошуку істини.

Особливу увагу Ф. С. Бацура акцентує на значенні евристичної бесіди, сутність якої полягає у тому, що учні у ході бесіди власноруч доходять запланованих висновків. Метод евристичної бесіди, випробуваний століттями, не втрачає своєї актуальності і сьогодні, оскільки, «орієнтація на здобуття учнем результатів власним розумом і власними зусиллями завжди є більш ефективнішим, аніж пасивне засвоєння знань та їх відтворення без глибокого усвідомлення».

Змінюються часи, змінюються зміст шкільної біологічної освіти, підходи до реалізації змісту, однак, учителям біології сучасної школи буде цікаво познайомитися з науковим пошуком, узагальненим досвідом роботи вчителя-новатора 60-х років ХХ століття Федора Степановича Бацури.

Методист біології ХОІППО Мирна Л.А.

Хмельницький обласний інститут
післядипломної педагогічної освіти

29000 м. Хмельницький, Озерна 14
E-mail: hnoippo@i.ua,
ідентифікаційний код 02139802

№45 від 16.05.2013 р.
на № від " " 2013 р

Директору ХОЕНЦУМ
Климчуку В.В.

Шановний Василю Васильович!

Хмельницький обласний інститут післядипломної педагогічної освіти підтримує ініціативу педагогічного колективу і батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст. Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу ХОЕНЦУМ щодо присвоєння Вільховецькій загальноосвітній школі імені колишнього учителя біології Федора Степановича Бацури- відомого подільського педагога-новатора, орденоносця, Заслуженого вчителя школи Української РСР, наукового кореспондента Науково- дослідного інституту педагогіки УРСР, лідера і ентузіаста юннатівського руху в Україні у 50-70-х роках.

Сподіваємось, що підтримка Хмельницьким ОІППО ініціативи навчальних закладів щодо присвоєння імені Ф.С.Бацури школі в селі Вільховець, якій він самовіддано присвятив все своє життя, стане гідною відзнакою його подвійницької праці.

Т.в.о.ректора

С.В.Білошицький

Вик. Мирна Л.А.(тел. 0677319396)

Профспілка працівників освіти і науки України
ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОФСПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОБЛАСНИЙ КОМІТЕТ

29013, м. Хмельницький, вул. Соборна, 57 тел./факс 79-53-61
р/п. 26005300002903, МФО 380612, АТ «ЗЛАТОБАНК»
код 02662722

27.05.2013 р. № 01-10-68
на № від

Начальнику відділу освіти Новоушицької
райондерадміністрації Власовій М.М.
Директору Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст.
Шевченку І.

Шановна Маргарита Миколаївно!

Шановний Ігоре Івановичу!

Президія Хмельницького обкому Профспілки працівників освіти і науки України підтримує ініціативу педагогічного колективу, ветеранів педагогічної праці та батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ступенів Новоушицького району Хмельницької області, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколо-натуралістичного центру учнівської молоді щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені її колишнього учителя біології Федора Степановича Бацури - відомого подільського педагога-новатора, кавалера ордена Леніна, освітянської медалі імені А.С.Макаренка, золотих медалей всесоюзної ВДНГ та ряду інших високих державних і галузевих відзнак за подвіжницьку працю, Заслуженого вчителя школи Української РСР, наукового кореспондента Науково-дослідного інституту педагогіки УРСР, делегата всеукраїнського (1959 р.) і всесоюзного (1968 р.) з'їздів учителів та зльтов юннатів, ентузіаста і лідера юннатівського руху на Хмельниччині, в Україні та СРСР у 50-70-х роках.

Славне ім'я знаменитого сільського Учителя біології Федора Степановича Бацури, його новаторська науково-педагогічна діяльність і визначні досягнення юннатівської роботи з вільховецькими школярами у ті роки, добре відомі сьогодні на Хмельниччині та в Україні. Непересічні здобутки його самовіданої і плідної педагогічної праці на ниві навчання і виховання підростаючого покоління заслуговували у той час і заслуговують сьогодні великої поваги в освітянському середовищі нашого краю, достойного вшанування іувінення його світлої славної пам'яті в імені школи зі встановленням меморіального знаку для наступних поколінь школярів, педагогів та жителів рідного села.

Сподівається, що підтримка президію Хмельницького обкому Профспілки працівників освіти і науки України ініціативи вільховецьких педагогів і громадськості їх села щодо присвоєння імені Ф.С.Бацури школі села Вільховець із встановленням у ній меморіальної дошки, сприятиме зростанню її авторитету в регіоні і стане гідною відзнакою подвіжницької праці знаменитого Учителя та вшануванням 100-ліття з дня його народження.

Клопотання прийнято на засіданні президії обкому Профспілки 24.05.2013 року, П-24, 1г.

З повагою,
Голова обласної організації Профспілки

А.С.Яримюк

ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА ОРГАНІЗАЦІЇ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНИ

29000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1
Будинок освіти, тел.: (0382) 79-50-36, 79-42-49, (0382) 65-13-02

№ 159 від 22.05.2013 р.
На № від

Голові Новоушицької районної державної
адміністрації Московчуку О.Є.

Голові Новоушицької районної ради
Барчишину В.В.

Шановний Олександре Євгенович!

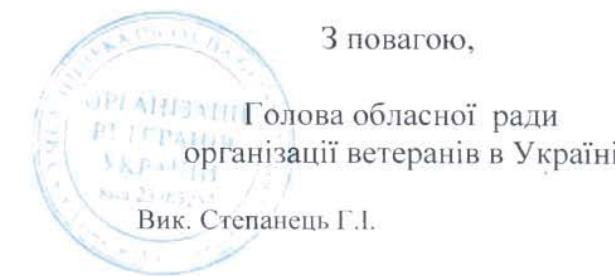
Шановний Вікторе Володимировичу!

Хмельницька обласна рада організації ветеранів просить Вас підтримати ініціативу педагогічного колективу, ветеранів педагогічної праці та батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ступенів Новоушицького району, громадськості села і педагогічного колективу Хмельницького обласного еколо-натуралістичного центру учнівської молоді щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ імені її колишнього учителя біології Федора Степановича Бацури – ветерана педагогічної праці з нагоди 100-річчя від дня його народження.

Славне ім'я цього знаменитого сільського Учителя сьогодні, як і за його життя, добре відоме на Хмельниччині та в Україні, як педагога-новатора, кавалера ордена Леніна, медалі імені А.С.Макаренка, Заслуженого вчителя школи Української РСР, делегата всеукраїнського (1959 р.) і всесоюзного (1968 р.) з'їздів учителів.

Щиро сподіваємося, що підтримка Вашими поважними установами ініціативи вільховецьких педагогів, їх колег і сільської громади щодо присвоєння імені Федора Степановича Бацури – ветерана педагогічної праці Вільховецької школі та встановлення у ній меморіальної дошки в його честь і стане гідною відзнакою подвіжницької педагогічної праці знаменитого Учителя.

З повагою,

Голова обласної ради
організації ветеранів в Україні

Вик. Степанець Г.І.

В.І.Купратий

**УКРАЇНА
ХМЕЛЬНИЦЬКА ОБЛАСНА РАДА**

Майдан Незалежності, 2, Будинок рад, м.Хмельницький, 29005
тел. 0382(2) 76-59-98, тел/факс 0382(2) 76-45-17

E-mail: oblrada@oblrada.km.ua Web: www.oblrada.km.ua Код ЄДРПОУ 00022651

14.06.2013 № 123р/06-15

На №

від

Директору Хмельницького обласного
еколого-натуралістичного центру учнівської молоді
Климчуку В.В.

Шановний Василю Васильович!

Обласна рада уважно розглянула Ваше звернення від 14. 05. 2013 року №145 щодо присвоєння Вільховецькій ЗОШ Новоушицького району Хмельницької області імені колишнього її учителя біології, відомого педагога-новатора, ентузіаста юнатівського руху в Україні, кавалера ордена Леніна Федора Степановича Бацури і повністю підтримує Вашу ініціативу.

Разом з тим, повідомляємо, що це питання не належить до компетенції обласної ради. Відповідно до статті 8 Закону України «Про присвоєння юридичним особам та об'єктам права власності імен (псевдонімів) фізичних осіб, ювілейних та свяtkovих дат, назв і дат історичних осіб» імена фізичних осіб юридичним особам та об'єктам права власності присвоюють сільські, селищні, міські ради, майно яких перебуває у власності територіальних громад сіл, селищ, міст або районні ради, якщо майно перебуває у власності територіальних громад сіл, селищ, міст району.

Сподіваємося, що Ваша ініціатива буде підтримана на відповідному місцевому рівні і славне ім'я нашого земляка Федора Бацури буде заслужено вшановане.

З повагою
заступник голови ради

В.Осадчий

Панасюк 76-53-33

**ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ, МОЛОДІ ТА СПОРТУ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ
ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ**

ХМЕЛЬНИЦЬКИЙ СПЕЦІАЛІЗОВАНІЙ ЛІЦЕЙ-ІНТЕРНАТ

29027, м. Хмельницький, вул. Озерна, 14

тел. (0382) 77-15-98

№264

«09» серпня 2013р.

Голові Новоушицької
районної ради
Барчишину В.В.

Шановний Вікторе Володимировичу!

Просимо Вас підтримати ініціативу педагогічному колективу та батьківського комітету Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст. Новоушицького району, громадськості села і педагогічному колективу Хмельницького обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді щодо присвоєння ЗОШ у селі Вільхівці імені її колишнього, але знаменитого своєю успішною подвигницькою працею у 50 - 70-х роках і добре відомого серед освітян нашого краю ще й сьогодні, учителя біології та ентузіаста юннатівської роботи в радянську добу Федора Степановича Бацури в честь 100-ліття його народження.

Його життя і праця - великий педагогічний подвиг, котрий гідно оцінили високими нагородами й повагою сучасники і беззаперечно заслуговує на достойне вшанування сьогодні нашим поколінням.

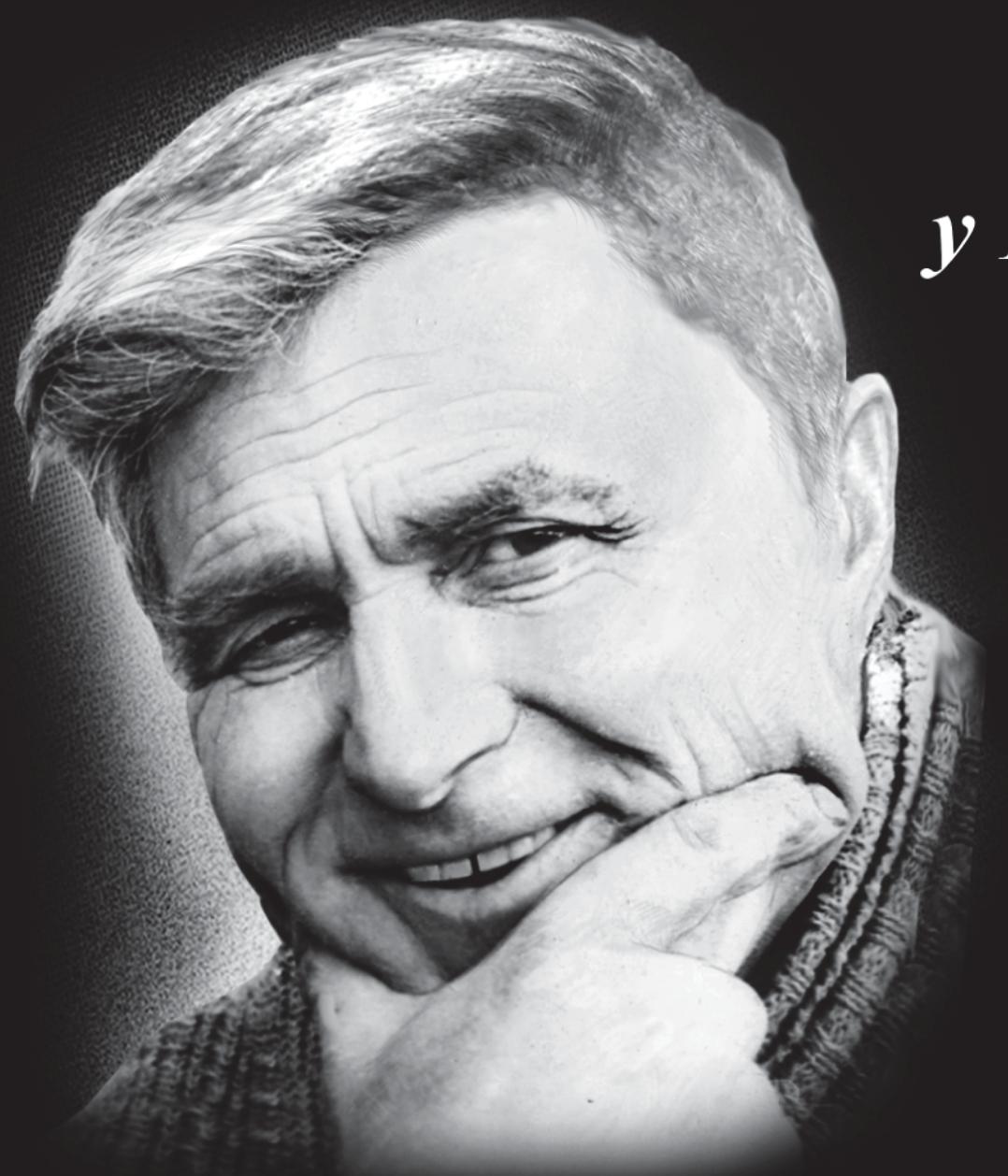
Дирекція та педагогічний колектив нашого закладу широко сподіваються, що увічнення Новоушицькою районною радою світлої пам'яті Ф.С.Бацури в імені Вільховецької ЗОШ І-ІІІ ст. зі встановленням у ній меморіальної дошки в його честь, буде скромною відзнакою самовідданої праці великого Педагога та сприятиме збереженню пам'яті про нього для наступних поколінь школярів і односельчан, педагогів школи Вінницького регіону та Хмельниччини.

З повагою,

Директор

Ю.І.Курманський

*В 1947 - 1975 роках
у Вільховецькій середній школі
працював учителем біології
зnamенитий подільський
педагог-новатор, автор
науково-педагогічних праць,
ентузіаст юннатівського
руху,
Заслужений вчитель школи
Української РСР*

Федір Степанович Бацуря

05.05.1913 - 31.03.1982

*Меморіальна дошка у Вільховецькій ЗОШ І-ІІІ ст. імені Федора Степановича Бацури
урочисто відкрита 1 вересня 2013 року в День знань*